

கொலோசெயுருக்காக பவுலின் ஜெபம்

[1:9-14]

கொலோசெயிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் பெற்றிருந்த ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஸ்தோத்திர விண்ணப்பங்களை ஏற்றெடுத்ததாக அவர்களுக்கு பவுல் உறுதியளித்தார் (1:3-8). வசனங்கள் 9 லிருந்து 14 வரை, அவர்கள் ஆவிக்குரிய உள் மனதால் அறிந்து கொள்ளும் திறனுக்காகவும் நற்கிரியை செய்வதன் மூலம் கனிகொடுக்கக் கூடியவர்களாயுமிருக்க அவர் விண்ணப்பம் பண்ணினார். அப்படியொரு விண்ணப்பத்தை ஏற்றெடுத்ததன் நோக்கம் அவர்கள், பெலப்படுத்தப்பட்டு, ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு அவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கின அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தும்படியாகத்தான் (வசனங்கள் 11, 12). அவர்கள் இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து மீட்கப்பட்டு இயேசுவின் ராஜ்யத்துக்குள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தனர். அதற்குள் அவர்கள் பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

அவர்களின் அறிவும் ஞானமும் (1:9)

⁹இதனிமித்தம், நாங்கள் அதைக் கேட்ட நாள் முதல் உங்களுக்காக இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுகிறோம்; நீங்கள் எல்லா ஞானத்தோடும், ஆவிக்குரிய விவேகத்தோடும் அவருடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவினாலே நிரப்பப்படவும்.

“இதனிமித்தம், நாங்கள் அதைக் கேட்ட நாள்முதல், உங்களுக்காக இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுகிறோம்” (1:9)

அவரோடே கூட இருந்தவர்களோடு, பவுல் கொலோசெயரின் விசுவாசத்தையும், நம்பிக்கையையும், அன்பையுங் குறித்து எப்பாப்பிரா மூலமாய் பெற்றுக் கொண்ட செய்திகளினிமித்தம் பவுல் இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணினார் (1:3-8). வில்லியம் ஹேன்ரிக்ஸன், “(இந்த குணாதிசயங்களைத்) தொகுத்துப் பார்க்கும் போது, அப்போஸ்தலன் தான் எழுதிய மக்கள் ஞானத்திலும், அறிவிலும், பெலத்திலும், சகிப்புத் தன்மையிலும், நீடிய பொறுமையிலும், சந்தோஷத்திலும், நன்றியறிதலிலும், பரிபூரணமடையும்படி ஜெபித்தார் என்பதை கவனிக்க முடிகிறது”¹ என்று எழுதினார்.

இந்தப் பகுதியில் இந்த சகோதரர்களுக்கு தான் தொடர்ந்து ஜெபம்

செய்வதை தெரிவித்த பவுல், அங்கிருந்த சபையில் இன்னும் பெரிய வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று தேவனிடம் தான் ஜெபிப்பதாகச் சொன்னார். கிறிஸ்தவர்கள் இதே போன்ற ஜெபத்தை தங்களின் சக சகோதரர்களும் முன்னேறும் வகையில் அப்படிப்பட்ட வேண்டுகோள்கள் மூலம் ஏற்றெடுக்க வேண்டும். (இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுகிறோம் என்ற சொற்றொடருக்கு, 1:3ன் விவாதத்தைக் காணவும்.)

பவுல் கொலோசெயரமட்டும் தன் ஜெபத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை, மாறாக இன்னும் அநேக சபைகளுக்காகவும் கிறிஸ்தவர்களுக்காகவும் கூட ஜெபிப்பதில் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தார் என்று அவருடைய மற்ற நிருபங்கள் சாட்சியிடுகின்றன.² அவர் மற்றவர்களுக்காக ஜெபித்ததைப் போலவே, கொலோசெயரும் (4:3, 4) மற்றவர்களும் தனக்காக ஜெபிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்.³

வசனங்கள் 9-14ல் காணப்படுகிற வாக்கியத்தில் ஜெபம் செய்கிற சிலரின் தனிப்பட்ட குணாதிசயங்கள் வெளிப்படுகின்றன: (1) ஜெபத்திற்குப் பதில் கிடைக்க தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம்; (2) ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கத்தக்க வல்லமை அவரிடத்தில் இருப்பதை உறுதியாக நம்புதல்; (3) அவரோடே தொடர்ந்து நெருக்கமான முறையில் கொண்டுள்ள நட்புறவு; (4) மற்றவர்களைக் குறித்த ஆர்வமும், அக்கறையும், அன்பும்; (5) ஜெபத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபாடு; (6) குறிப்பிடத்தக்க விண்ணப்பம்; (7) நேர்மறை எண்ணங்கள்; (8) ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியில் சாத்தியமான முன்னேற்றத்திற்கான நம்பிக்கை; (9) ஆவிக்குரிய தேவைகளில் அக்கறை; மற்றும் (10) ஆத்துமாவின் அடிப்படைத் தேவைகளை உள்மனதில் கண்ணோக்குதல்.

கெலோசெயருக்காக ஜெபித்த ஜெபங்களில், பவுலும் அவருடைய தோழர்களும் நான்கு வேண்டுகோள்களைச் செய்தனர். முதலாவதாக, இந்த சகோதரர்கள் ஆவிக்குரிய உன்பார்வை கொண்டிருக்கவும், “எல்லா ஞானத்தோடும்” “ஆவிக்குரிய விவேகத்தோடும்” தேவனுடைய சித்தத்தை அறிகிற “அறிவினாலே” நிரப்பப்படவும் வேண்டுகல் செய்தனர் (வசனம் 9). இரண்டாவதாக, அவர்கள், சகலவித நற்கிரியைகளுமாகிய கனிகளைத் தந்து, தேவனை அறிகிற அறிவில் விருத்தியடைந்து, கர்த்தருக்குப் பிரியமுண்டாக பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளும்படியாக ஜெபித்தார்கள் (வசனம் 10). மூன்றாவதாக, அவர்கள் கொலோசெயர்கள் எல்லா ஆவிக்குரிய வல்லமையினாலும் அவருடைய வல்லமையைக் கொண்டு பலப்படுத்தப்படவும் வேண்டுகல் செய்தனர் (வசனம் 11). நான்காவதாக சகோதரர்கள் சந்தோஷத்தோடே கூடிய ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய அனுபவம் பெற ஜெபித்தார்கள் (வசனங்கள் 11இ, 12). இந்த நான்கு வேண்டுகோள்களையும் சற்று உன்னிப்பாக கவனிப்போமாக.

“நீங்கள் எல்லா ஞானத்தோடும் ஆவிக்குரிய விவேகத்தோடும் அவருடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவினாலே நிரப்பப்படவும்” (1:9)

இந்த சகோதரர்கள் அவருடைய சித்தத்தினாலே ... நிரப்பப்படவும் (plerōō) விரும்பினர். பலதரப்பட்ட pleroō தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றத்துக்காக பயன்படுத்தப்பட்டன (மத்தேயு 1:22; 2:15), அதே போல காலத்தின் நிறைவேற்றத்துக்காகவும் (மாற்கு 1:15), ஒரு செயல்

அல்லது பணி முழுமையடைவதற்காகவும் (மத்தேயு 13:48; யோவான் 7:8) பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த வார்த்தை ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவு, ஞானம், சந்தோஷம், அல்லது வருத்தம் போன்ற குணாதிசயம் என்றும் அர்த்தப்படும்.⁴

கொலோசெயர்கள் அவருடைய சித்தத்தால் நனைக்கப்பட்டிருக்கவும், தேவனுடைய சித்தத்தைக் குறித்த அறிவாலும் ஆவிக்குரிய ஞானத்தாலும் தகுதிப் பண்பை முழுமையாய் பெற்றிருக்கவும் பவுல் ஜெபித்தார். அவர்கள் முழுமையான ஆவிக்குரிய அறிவினால் நிரப்பப்பட்டு, அவருடைய சித்தத்தை அறிந்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார் (ரோமர் 10:1-3).

அறிவு என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்கப் பதம் (*epignōsis*), சரியாக அறிந்து கொண்டிருத்தல், முழுமையாக, முற்றிலும் புரிந்து கொண்டு போதிக்கப்பட்டவைகளை கைக் கொண்டிருத்தல் என்று பொருள்படும் (காண்க வசனம் 6). *Gnōsis* என்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் முழுமையான அறிவைக் குறிக்கும் சொல் இது (2:3), அதாவது புத்தியோடு ஏதோ சிலவற்றைப் பற்றிக் கொண்டிருத்தலைக் குறிக்கும். இந்த வார்த்தை இறையியல் சுருக்கத்தை தெரிவிக்கிற ஒரு ஆலோசனை தரும் வார்த்தையல்ல, மாறாக, கற்றுக் கொண்ட, புரிந்து கொண்ட, அனுபவப்பட்ட ஒரு உறுதிவாய்ந்த கருத்தை முழுமையாய் பற்றிக் கொள்வதைக் குறிக்கும். இதை திருமறை சிந்தனையோடு ஒப்பிடும் போது, இது இயேசுவின் போதனையின்படி வாழ்வதன் மூலம் தேவனுடைய சித்தத்தின் பொருளை உள்நோக்கிபார்த்தல் என்று பொருள் (எபிரெயர் 5:14ஐக் காண்க).

கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம் என்று சாலொமோன் எழுதினார் (நீதிமொழிகள் 1:7; காண்க 9:10). தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அறிவு வருகிறது, அது உபதேசங்களாலோ, கவனிப்பதாலோ, அல்லது அனுபவத்தாலோ வரலாம். அறிவைப் பயன்படுத்தி உள் நோக்கிப் பார்ப்பதால் அடைவதுதான் ஞானம். அறிவு என்பது ஒருவர் தன் மனதில் உள்ளவற்றை புரிந்து கொள்ளும் பதங்களால் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பது. தேவன் தமது சிந்தனைகளை அப்போஸ்தலர்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் ஆவியானவர் மூலமாய் வெளிப்படுத்தினார் (எபேசியர் 3:3-5).

பவுலும் அவரோடு இருந்தவர்களும் கூட கொலோசெயரின் ஆவிக்குரிய ஞானத்திற்காகவும் (*pneumatikē sophia*) அறிந்துகொள்ளுதல் (*sunesis*) ஆகியவற்றிற்காகவும் ஜெபித்தார்கள். இந்த குணநலன்களெல்லாம் அடிக்கடி ஒன்றாக வசனங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது (காண்க யாத்திராகமம் 31:3; 35:31; உபாகமம் 4:6; 2 நாளாகமம் 1:10, 12) மற்றும் மிக உயர்வாக நீதிமொழிகளில் புகழ்ந்து பேசப்படுகிறது (காண்க 1:2; 2:2, 6; 3:13; 4:5, 7).

“ஞானம்” அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலமான தீர்ப்பை செய்யும் திராணியைக் கொடுக்கிறது. பவுல் இந்த நிருபத்தின் பிற இடங்களிலும் “ஞானம்” என்னும் பதத்தை உட்படுத்தியிருக்கிறார் (1:28; 2:3; 3:16; 4:5). புத்திசுர்மையைக் கொண்டு வரும் அறிவை ஞானம் என்று கருதவேண்டிய அவசியமில்லை. உண்மையான “அறிவு” ஆவிக்குரிய ஞானத்தோடு பயனளிக்கத்தக்க புரிந்து கொள்ளுதலைக் குறிக்கிறது. நடைமுறை மற்றும் ஆவிக்குரிய உள்நோக்குப் பார்வையிலல்லாமல் வருகிற அறிவை தேவன் விரும்புவதில்லை. அவருடைய வெளிப்பாடுகளெல்லாம் ஆவிக்குரியவை (1 கொரிந்தியர் 2:13), அது மனித நிலையிலிருந்து வருகிற

ஞானத்திற்கும் புரிந்து கொள்ளுதலுக்கும் முரணானது. உலகத்தின் ஞானம் (அல்லது தத்துவம்) தேவனுடைய பார்வையில் பைத்தியமாய்த் தோன்றுகிறது (1 கொரிந்தியர் 1:20). கொலோசெயர்கள் மாமிசப் பிரகாரமான ஞானத்திற்கு மேலான ஞானத்தைக் கொண்டிருப்பதை பவுல் விரும்பினார். அவருடைய அக்கறையெல்லாம் அவர்கள் ஆவிக்குரிய உள்நோக்கிப் பார்க்கும் தன்மையை அடைய வேண்டும் என்பதுதான்.

தெய்வீக அறிவு தேவனுடைய வெளிப்பாட்டிலிருந்து வருகிறது, இதுவே திருமறையில் காணப்படுகிறது. நமது ஜெபத்தின் மூலம் தேவன் நம்மில் ஆவிக்குரிய ஞானத்தை வளரச் செய்கிறார் (யாக்கோபு 1:5), நாம் அவருடைய வசனத்தை வாசிப்பதாலும், அவரது கற்பனைகளை கைக் கொள்வதன் மூலமும் ஞானம் வளருகிறது (சங்கீதம் 19:7; 119:98). தேவனுடைய கிருபையின் மூலம் சகல “ஆவிக்குரிய ஞானமும் புத்தியும்” அடையச் செய்கிறது மேலும் அது மனித அளவீட்டையோ பிரயாசங்களையோ முற்றிலும் சார்ந்திருப்பதில்லை.

அவர்களுடைய கிறிஸ்தவ நடக்கையும் கனி கொடுத்தலும் (1:10)

¹⁰சகலவித நற்கிரியைகளுமாகிய கனிகளைத் தந்து, தேவனை அறிகிற அறிவிலே விருத்தியடைந்து, கர்த்தருக்குப் பிரியமுண்டாக அவருக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளவும்.

“சகலவித நற்கிரியைகளுமாகிய கனிகளைத் தந்து” (1:10)

கொலோசெயிலிருந்த சகோதரர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் பொருட்டு பவுல் நான்கு எச்ச வினைகளை செயல்படுத்தும்படி வெளிப்படுத்துகிறார்: (1) கனி கொடுத்தல்; (2) “அறிவிலே விருத்தியடைதல்” (வசனம் 10); (3) “சகல பொறுமையும் சாந்தகுணமும் உண்டாயிருத்தல்” (வசனம் 11); மற்றும் (4) “பிதாவை ஸ்தோத்தரித்தல்” (வசனம் 12).

“கனிகளைக் கொடுத்தல்” என்பது *karpophorountes* என்னும் தொகுப்பு வார்த்தை, அது *karpōs* “கனி” மற்றும் *phorōō*, “கொடுத்தல்” என்பதன் கலப்பு வார்த்தை. பவுல் இந்த வார்த்தை அமைப்பை கொலோசெயரில் இரண்டு முறை பயன்படுத்தியிருக்கிறார், இங்கேயும் வசனம் 1:6லும் ரோமர் 7:4, 5ல் மேலும் இரண்டு முறையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். கிறிஸ்தவர்கள் கொடுக்கும் கனி நீதியுள்ள வாழ்க்கை முறை, அதிக கனிகளைக் கொடுப்பவர்களால் தேவன் மகிமைப்படுகிறார் (யோவான் 15:8).

நமக்கு ஆவிக்குரிய புரிந்து கொள்ளுதல் வரும்போது, நமக்கு தேவபக்திக்குரிய தகுதியாம்ஸங்கள் வந்து, மற்றவர்களுக்கு உதவுகிற ஊழியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்வை வாழுவோம், மற்றவர்களும் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற ஏதுவாக, செல்வாக்கையுடையவர்களாவோம். தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறவர்கள் ஆவிக்குரிய கனி கொடுப்போராயிருப்பர்.

கனி கொடுக்கும் வாழ்வை அபிவிருத்தி செய்து நற்கிரியை(களை)ப் பெருகப் பண்ணுவதைப் பார்க்கிலும் ஒருவேளை மற்றவர்களிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடிப்பது எளிதாக இருக்கலாம். அவருடைய வார்த்தைகளை

அறிவிக்கிறவர்கள் தங்களுடைய செய்தியைக் கொடுப்பதில் மோசமானவர்களாய் இருந்து விடக் கூடாது. சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தும் வழிகளில் ஒன்று மற்றும் சவிசேஷத்தின் அழகு என்னவெனில் அதன்படி வாழ்ந்து காட்டுவதுதான். வாழுகின்ற பிரசங்கமே சிறப்பான பிரசங்கத்தின் வெளிப்பாடு.

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், தேவனுடைய கையின் கிரியைகளாயிருக்கிறபடியால் நாம் நற்கிரியைகளில் தரித்திருக்க வேண்டியவர்கள் (எபேசியர் 2:10). சுயநலமில்லாமல் அவருக்கு சேவை செய்பவர்கள் அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய திராணியை விருத்தி செய்து கொள்வதால், அவர்கள் மூலம் அவர் மிகவும் வல்லமையாய் செயல்படுவார் (பிலிப்பியர் 2:12, 13). நற்கிரியைகள் இரட்சிப்புக்கேற்ற பிரயோஜனத்தை விளைவிப்பதோ அல்லது தகுதிபடுத்துவதோ இல்லை (எபேசியர் 2:8, 9), நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதற்கு இவைகள் அவசியமானவை (ரோமர் 2:7).

ஒரு கிறிஸ்தவனின் விசுவாசம் அவனுடைய நற்கிரியைகளில் வெளிப்படும் (யாக்கோபு 2:17-26). கிரியைகள் தேவனுடைய பார்வையில் முக்கியமானவைகள், ஏனெனில் அவர்களுடைய கணிகளினாலே அவர்களை நியாயந்தீர்ப்பார் (2 கொரிந்தியர் 5:10; 1 பேதுரு 1:17; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:11, 12). பொல்லாத கிரியை செய்பவர்களை அவர் தண்டிப்பார். (ரோமர் 2:6-11).

“தேவனை அறிகிற அறிவிலே விருத்தியடைந்து” (1:10)

ஆவிக்குரிய ஞானத்தையும் அறிந்து கொள்ளுதலையும் அடையும் கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவைப்பெறுவதோடு மட்டுமல்ல, தேவனையே அறிகிற அறிவை அடைவார்கள். தேவனையே அறிவது உச்சக்கட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. விவேகமும் பலமும் உள்ளவன் தன்னுடைய திறமையிலேயும் பலத்திலேயும் பெருமை பாராட்டக் கூடாது; மாறாக, அவர்கள் தேவனைப் புரிந்து கொண்டு அவரை அறிந்திருப்பதினாலே அதைக் குறித்து சந்தோஷப்பட வேண்டும் (எரேமியா 9:23, 24). நித்திய ஜீவன் தேவனை அறிந்து கொள்ளுதலைச் சார்ந்திருக்கிறது (யோவான் 17:3). இயேசு மறுபடியும் வரும்பொழுது, தேவனை அறியாதவர்கள் மேல் அவர் நித்திய ஆக்கினனை செயலுத்துவார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:7, 8).

“தேவனை அறிகிற அறிவு” [epignōsis] என்பது தேவனைக் குறித்து வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகளை மாத்திரமல்ல, மாறாக அவரோடே கூட அனுபவிக்கும் உறவுமுறையின் மூலம் வருகிற அறிவையும் உட்படுத்தியுள்ளது (காண்க 1:9ன் விவாதக் குறிப்பு). கூடுதலாக இயேசு மூலமாக தேவன் காணப்படவும் அறியப்படவும் கூடும் (யோவான் 1:14, 18; 12:45; 14:9), அவருடைய சிருஷ்டிகளிலும் (சங்கீதம் 19:1; ரோமர் 1:20), அவரைக் குறித்து விவரிக்கும் திருமறையிலிருந்தும், தேவபக்தியாய் வாழ்ந்த மனுஷர்கள் மூலமும், அவரை நாம் தொழுது கொள்வதிலும் நாம் அறிய முடியும்.

“கர்த்தருக்குப் பிரியமுண்டாக (எல்லாவற்றிலும்)” (1:10)

பிரியம் (areskeia) எனும் வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கு மட்டுமே காணப்படுகிறது. அதன் தொடர்பு வினை aresko என்பது பதினேழுமுறை

மயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதை விட மனிதரைப் பிரியப்படுத்துவதையே அதிகமாகக் குறிப்பிடுகிறது.⁵ ரோமர் 15:1-3 நாம் மற்றவர்களை பிரியப்படுத்தத் தக்க வகையில் நடக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது, தம்மை பிரியப்படுத்தும்படி நடந்து கொள்ளாமல் பிறரைப் பிரியப்படுத்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தவராகிய, இயேசுவை முன்மாதிரியாகப் பின்பற்ற வேண்டும். மாறாக, அவர் நம்முடைய துக்கங்களைச் சமந்தார்.

வெறும் அறிவு மட்டும் மதிப்பில்லாதது. யாக்கோபு, “ஆதலால், ஒருவன் நன்மை செய்ய அறிந்திருந்தும், அதைச் செய்யாமற்போனால், அது அவனுக்குப் பாவமாயிருக்கும்” என்று எழுதினார் (யாக்கோபு 4:17). ஆவிக் குரிய ஞானத்தைப் பெற்றிருப்பதும் புரிந்து கொண்டிருப்பதும் தேவனைப் பிரியப்படுத்தும்படியான வாழ்க்கைச் சமூகங்களுக்கு பயன்படுத்துவதற்காகத்தான். திருமறையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அறியாமல் தேவனுடைய சித்தத்தை ஒருவரும் புரிந்து கொள்ள இயலாது, அதாவது திருமறையை அறிந்து கொள்ளாமல் எல்லாவற்றிலும் ஒருவன் தேவனைப் பிரியப்படுத்த முடியாது என்பது இதன் பொருள். எல்லாவகையிலும் என்றால் அனைத்துக் கொள்கைகளுக்கும் இயேசுவின் எந்த உபதேசத்தையும் புறந்தள்ளாமல் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு குணாதிசயத்தையும் பின்பற்ற வேண்டுமென பவுல் விரும்பினார். இது அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு முயற்சியும் அவர் [இயேசு] போதித்த சத்தியத்திற்கு கட்டுப்பட்டிருக்கவும், அவருடைய போதனைகளோடு ஒன்றையும் கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் இருந்தலையும் உட்படுத்தியது.

தேவனைப் பிரியப்படுத்த வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள், மற்றவர்களைப் பிரியப்படுத்த வேண்டும். கிறிஸ்தவர்களல்லாதோரிடத்தில் பவுலின் ஜீவியம் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோணத்தில் செயல்பட்டார்; இப்படியாக அவர் எல்லாருக்கும் எல்லாம் ஆனார் (1 கொரிந்தியர் 9:20-23). அவர் மற்றவர்களைப் பிரியப்படுத்த முயற்சித்தாரேயொழிய வெறுப்புறச் செய்யவில்லை; இருந்தும் அவருடைய பிரதான அக்கறையெல்லாம் தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதுதான். அவர் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய பிரயோஜனத்திற்காக மற்றவர்களை பிரியப்படுத்த வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார், கிறிஸ்துவும் அதைத்தான் செய்தார்.

கொள்கைகள் எல்லாவகையிலும் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்த வேண்டுமென்று பவுல் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். நாமும் கூட எப்படி தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படக் கூடும் என்பதற்கான வரைக் குறிப்பாக அவரது அறிவுரை காணுகிறது.

“அவருக்குப் பாத்திரராய் நடந்துகொள்ளவும்” (1:10)

கொள்கைகளுக்குத் தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு பவுல் பயன்படுத்தின நான்கு சொற்றொடர்களாவன (1) “சகலவித நற்கிரியைகளாகிய கணிகளைத் தரவேண்டும்,” (2) “தேவனை அறிகிற அறிவில் விருத்தியடைய வேண்டும்,” (3) “கர்த்தருக்குப் பிரியமுண்டாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்,” (4) “பாத்திரராய் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.”

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நான்கு தனிப்பண்புகளையும் அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு பவுல் அவர்கள் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அதினால் அவர்கள் ஞானத்தையும் புத்தியையும் பெற வேண்டுமென்று ஜெபித்தார். ஆவிக்குரிய ஞானம் இந்த ஆவிக்குரிய குணாதியங்களைக் கொண்ட வாழ்வைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய குழப்பம் நிறைந்த அவபக்தியுமான உலகில், சந்தோஷ அனுபவத்தைக் கொடுக்கிறதும் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுமான காரியங்களுக்கு உட்படுத்தும் உள்நோக்கிப் பார்க்கும் பார்வை அவர்களுக்குத் தேவை. தேவன் தனக்கு இப்படிப்பட்ட குணாதியங்களைக் கொடுத்து இஸ்ரவேலரை ஞானமாய் ஆளுகிற தகுதியை சாலொமோன் கோரினார் (2 நாளாகமம் 1:10).

நடந்து கொள்ளுதல், என்று குறிப்பிடும் போது பவுல் ஆவிக்குரிய நடக்கையைக் குறிப்பிட்டார் - தேவ பக்தியாய் வாழும் வாழ்க்கை - இது சரீரப்பிரகாரமான நடக்கைக்குப் பதிலாக நடத்தும் வாழ்க்கை. தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் வாழ்வை வாழ்வதைப்பற்றி விளக்க இயேசு நடத்தல் என்ற உருவகத்தை பயன்படுத்தினார் (யோவான் 8:12; 12:35). தேவனையும் அவருடைய சித்தத்தையும் புரிந்து கொள்ளுதல் கிறிஸ்தவர்களை அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து கீழ்ப்படியச் செய்யும் (யோவான் 14:15), இப்படியாக அவருக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளக் கூடும்.

ஒரு கிறிஸ்தவனாக வாழ்கிற வாழ்க்கையை “நடத்தல்” என்று பவுல் அடிக்கடிப்பயன்படுத்தினார்.⁶ நடந்துகொள்ளுதல் செயல்படுதலைக் குறிப்பிடுகிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது வெறுமனே உட்கார்ந்து பொழுதைப் போக்கும் வாழ்க்கையல்ல, மாறாக அவரைப் பின்பற்றுவோர் நடக்கவும் நிற்கவும் கட்டளையிடப்படுகின்றனர்,⁷ ஒருபோதும் உட்காருவதற்கல்ல.

பவுலைப் பொறுத்தமட்டில் “பாத்திரராய்” செயல்படவேண்டும் என்பது முக்கியமானது. அவர், “... நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தியென்ன வெனில், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்து” என்று எழுதினார் (எபேசியர் 4:1). கிறிஸ்தவர்கள் தேவனிடத்தில் தகுதியுள்ளவர்களாக அல்லது தேவனுடைய ஈவுகளுக்குப் பாத்திரமுள்ளவர்களாக நடந்து கொள்ளுதலை அவர் பொருள்படுத்த வில்லை. பவுலைப் போன்ற, இயேசுவின் அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களும், அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற வாழ்க்கை தேவனுடைய கிருபையால் தான் (1 கொரிந்தியர் 15:10). தேவனுடைய மகிமையை பிரதிபலிக்கிறவர்கள் கர்த்தருக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். பொய்களைப் பேசி, ஏமாற்றி, தனது கடமைகளை நிறைவேற்றத் தவறும் ஒரு அரசியல் வாதி தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பதவிக்கு பாத்திரனாக நடந்து கொள்ளுவதில்லை. இயேசுவின் நடக்கையைப் போன்று நடந்து கொள்ளத் தவறும் கிறிஸ்தவன் கர்த்தருக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளுவதில்லை (1 யோவான் 2:6). இதற்கு ஒப்பான பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளுவது பவுலால் பிலிப்பியரில் சொல்லப்பட்ட இடங்கள் 1:27, மற்றும் 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:12. (காண்க 3 யோவான் 6.)

கொலோசெயர்கள் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தக் கூடியவர்களாய் பாத்திரராய் நடக்க ஏதுவான அறிவைப் பெறும்படி பவுல் ஜெபித்துக்

கொண்டிருந்தார். தேவனைப் பிரியப்படுத்தத்தக்க நடக்கை செயல்படுத்துவதற்கு முன் ஒருவருக்குத் தேவனைப் பற்றிய அறிவு முக்கியமானது. பெறப்படும் தகவல்களையும் உள்ளான பார்வையையும் நடைமுறைப்படுத்தாத பட்சத்தில் மதிப்பற்றவைகளாகி விடும். ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட நான்கு குணப் பண்புகள் தேவன் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளும்படி கொலோசெயருக்கு உதவிகரமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட நல்லொழுக்கங்கள் மூலம் இயேசுவைப் போல மாறுவதற்கு தங்களை வடிவமைத்துக் கொள்ளச் செய்யக் கூடும்.

அவர்களின் ஆவிக்குரிய பலம் (1:11, 12)

¹¹சந்தோஷத்தோடே கூடிய எல்லாப் பொறுமையும், நீடிய சாந்தமும் உண்டாவதற்கு மகிமையான அவருடைய வல்லமையின்படி, எல்லா வல்லமையாலும் பலப்படுத்தப்படவும், உங்களுக்காக வேண்டுகல் செய்கிறோம். ¹²ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு, நம்மைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கின வரும்,

“சந்தோஷத்தோடே கூடிய எல்லாப் பொறுமையும் நீடிய சாந்தமும் உண்டாவதற்கு” (1:11அ)

கொலோசெயர்களைத் தேவன் தமது வல்லமையினால் பெலப்படுத்தியதன் நோக்கம் அவர்கள் உறுதிப்பட்டவர்களாயும், பொறுமையுள்ளவர்களாயும், சந்தோஷத்துடன் இருப்பவர்களாயும் இருக்கும்படியாகத்தான். A. T. ராபர்ட்ஸன் நீடிய சாந்தம் (உறுதிப்பட்டிருத்தல்) மற்றும் பொறுமையைக் குறித்து பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

பொறுமை [*hupomonēn* என்ற வார்த்தை “உறுதியாகத் தரித்திருத்தல்” என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது] இதன் பொருள் கோழைத்தனமில்லாத அல்லது மனச்சோர்வற்ற நிலை யுத்த நேரத்தில் படை வீரர்களுக்குச் சொல்லப்படுவது போல. “தொடர்ந்து செல்லுதல்,” சகித்தல் தொடர்ந்து உறுதியாகத் தரித்திருத்தல் சோதனை நேரங்களில் விட்டுவிடாதிருத்தல்; நீடிய - பொறுமை [*makrothumian* “பொறுமை” என மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] என்பது கோபம் காணப்படாமை, பழிவாங்கும் உணர்வோ, சரிக்குசரி கட்டுதலோ, நெடிய நாட்களுக்கு பகைமையை மனதில் கொண்டிருப்பதோ, மிகச் பெரிய விளைவை ஏற்படுத்துதலையோ குறிப்பிடாதசெயல். பூர்த்தி செய்யவோ ஒன்றுக் கொன்று உதவுவதற்கோ அடிக்கடி வருகிற இரண்டு வார்த்தைகள் (2 கொரிந்தியர் 6:4, 6; 2 தீமோத்தேயு 3:10; யாக்கோபு 5:10-11)⁸ இவைகள்.

நீடிய சாந்தம் எனும் குணாதிசயம் ஒரு நபரை தொடர்ந்து நிலையாய்த் தரித்திருந்து ஒரு குறிக்கோளை எட்டும்படித்தேடுதலைக் குறிக்கும், அது கஷ்டச் சூழல்களிலும் சோதனை நேரங்களிலும் தொடரும். பொறுமையானது வாழ்வில் வருகிற பாதிப்புகளிலும் மட்டற்ற முயற்சிகளிலும் கூட சகிப்புத் தன்மையோடு ஊழியம் செய்ய ஏதுவாக மனதுண்டுதலைக் கொடுக்கிறது.

சரிக்கு சரி பழிவாங்குதல் என்பது ஒரு இயல்பான பிறவிக்குணம், ஆனால் பொறுமை பழிவாங்குதலை புறம் தள்ளுகிறது, கிறிஸ்தவனை தனது சக்திகளை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியங்களுக்கு செலவிடவும் தீமை செய்வோருக்கு பதில் செய்ய தேவனுக்காக காத்திருப்பதையும் செயல்படுத்துகிறது (ரோமர் 12:17, 19).

எல்லாம் உண்டாவதற்கு எனும் சொற்றொடர் கொலோசெயர்கள் நீடிய சாந்தத்தையும் பொறுமையையும், தங்களின் இலக்காகக் கொண்டிருப்பதோடு சம்பந்தப்பட்டது. அவை நிறைவை நோக்கி பிரயாசப்படுவது, அல்லது இந்தத் தனிப்பண்புகளில் முழுமைக்காக முயற்சிப்பது. தேவனுடைய உதவியினாலும் தங்களுடைய வளர்ச்சிக்கான தனிப்பட்ட பிரயாசங்களினாலும், அவர்கள் வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களை மேற்கொள்ளவும் சோதிக்கப்படும் போராட்டங்கள் தோன்றும் போது தங்களுடைய கிறிஸ்தவத் தன்மையைத் தற்காத்துக் கொள்ளவும் செய்கிறது.

H. C. G. Moule தனது கணிப்பில், “பரிசுத்தவான்களுக்குள் இருக்கும் தெய்வீக வல்லமை ‘ஏதோ சில பெரிய காரியங்களை’ சாதிப்பதில் பிரதானமாக இல்லை ஆனால் பொறுமையும் சகிப்புத் தன்மையும், பரலோக சந்தோஷத்தால் நிரப்பப்பட்ட இருதயத்தோடு கிரியை செய்கிறது” என்று சொன்னார்.⁹ தேவனுடைய அக்கறையெல்லாம் மேலான செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்கல்ல, கிறிஸ்தவர்களின் சகிப்புத் தன்மைக்கும் பொறுமைக்கும் தான்.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தனது சகோதரர்கள் சகோதரிகள் நிமித்தம் பவுல் விரும்பிய “வல்லமை” கிறிஸ்தவர்களாக பொறுமையோடு சகிக்கிற வல்லமையே, - அற்புதங்களை நடப்பிக்கும் வல்லமையல்ல, இயேசுவின் வல்லமைகளைக் குறிப்பிடும் போது “அடையாளங்கள்” அல்லது “அற்புதங்கள்” என்று குறிப்பிட்டாலும் இந்த வல்லமையைக் குறிப்பதில்லை (மத்தேயு 11:20, 21, 23; 13:54). தேவனுடைய சித்தத்தை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு - அற்புதங்கள் தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றின. அவை இயேசுவின் மேசியாத்துவத்தை உறுதியளித்தன (யோவான் 20:30, 31; நடபடிகள் 2:22), அப்படியே அப்போஸ்தலர்களின் அதிகாரத்துக்கும் (2 கொரிந்தியர் 12:12), பிரசங்கிக்கப்பட்ட வசனங்கள் தெய்வீக மூலாதாரத்தைக் கொண்டவை என உறுதிப்படுத்தவும் செய்தது (மாற்கு 16:20; நடபடிகள் 14:3; எபிரெயர் 2:3, 4). கிறிஸ்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் வல்லமை இயேசுவுக்காக வெற்றியுள்ள வாழ்க்கையை வாழவும் ஜெயம் பெறச் செய்கிறது ஏனெனில் அற்புதங்களைக் காட்டிலும் இந்த வல்லமை அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது (1 கொரிந்தியர் 13:1-3).

வல்லமையளிப்பதன் நோக்கம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அற்புதங்களை நடப்பிக்கும் நோக்கமல்ல, மாறாக அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய பிரயோஜனத்துக்கு மட்டுமே. அற்புதங்கள் தேவனுடைய வல்லமையால் நடப்பிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், சில கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமே அப்படிப்பட்ட வல்லமையை பெற்றனர் (1 கொரிந்தியர் 12:29, 30). அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களும் உலகத்தில் கிரியை செய்கிற பொல்லாத சக்தியோடு எதிர்த்து போராட வல்லமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது (1 யோவான் 4:4). பொல்லாங்களை

எதிர்த்து போரிடத்தேவையான போராயுதங்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியிடத்திலிருந்தும் தேவனிடத்திலிருந்தும் உதவி வழங்கப்படுகிறது (எபேசியர் 6:10-18).

சந்தோஷத்தோடே எனும் வார்த்தை, நீடிய சாந்தத்தோடும் பொறுமையோடும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக (KJV; NKJV; RSV), அநேகமாக, “ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துதலோடு” சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் (வசனம் 12; NASB; NIV; NRSV). கிறிஸ்தவர்கள் சந்தோஷத்தால் நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டியவர்கள். நமது சந்தோஷம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் காரணத்தைக் கொடுக்கும் நீதியுள்ள வாழ்விலிருந்து வரவேண்டும் (பிலிப்பியர் 4:4).

“மகிமையான அவருடைய வல்லமையின்படி, எல்லா வல்லமையாலும் பலப்படுத்தப்படவும்” (1:11)

கொலோசெயருக்குத் தேவையான ஆவிக்குரிய பெலனும் வல்லமையும் தேவனுக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற உள்நோக்குப்பார்வையின் மூலம் வரவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் பகுதியை செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களைப் பெலப்படுத்த தேவன் தமது பங்கை செய்வார். வாழ்க்கையில் காலகாலமாய் இருந்து வரும் கடினமான சுழல்களைத் தமது தெய்வீக வல்லமையால் மேற்கொள்ள உதவி செய்கிறார் (1 யோவான் 4:4). அவர் நமக்கு உதவுவதற்கு ஏதுவான அளவில்லாத தயவு அவரிடத்தில் இருக்கிறது. பெலப்படுத்துதல் எனும் வினை பெயரெச்சமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது ஏதோ ஒருமுறை நிகழ்வாகக் குறிப்பிடப்படாமல், தேவனுடைய சுய பெலத்திலிருந்து தொடர்ந்து பெலப்படுத்தும் நிகழ்வாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கிரேக்க மொழியில், *dunamei* மற்றும் *dunamoumenoi* என்பது ஒத்த பொருளையுடையவை (நேரடிப் பொருளில், “பெலனளிக்கப்பட்டிருத்தல்”) அதை அப்படியே மொழிபெயர்க்கும்போது, “எல்லா வல்லமையாலும் பெலப்படுத்தப்படுதல்” என்று பொருள்படும். ஒருவகையில் பவுல் வார்த்தை ஜாலங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். கிறிஸ்தவர்களுக்கு தேவனுடைய மகிமையான வல்லமையிலிருந்து வல்லமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “Dynamite” எனும் வார்த்தை கிரேக்க வார்த்தையான *dunamis* யிலிருந்து வந்தது.

Dunamis, ஒப்பிட இயலாத வல்லமையும் திராணியும் என்பதற்கும், *exousia*, செயல்பட ஏதுவான அதிகாரம் அல்லது உரிமை (“ஆளுகை,” 1:13; “அதிகாரம்” அல்லது “அதிகாரங்கள்,” 1:16; 2:10, 15). என்பதற்கும் இடையில் ஒரு வித்தியாசம் ஏற்படுத்தப்பட முடியும். ஒரு உதாரணமாகச் சொன்னால் ஒருவர் ஒரு செயலைச் செய்ய வலிமை அல்லது திராணியைப் பெற்றிருத்தல் (*dunamis*) ஒரு பாதுகாப்பு பெட்டகத்தைத் திறக்கும் திறமையிருந்தும் அப்படிச் செய்ய அதிகாரமோ உரிமையோ (*exousia*) இல்லாதிருத்தல்.

சுவிசேஷம் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு தேவ பெலனாக (*dunamis*) இருக்கிறது (ரோமர் 1:16). இயேசுவை விசுவாசிக்கிற அனைவருக்கும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதற்கான “அதிகாரங்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அல்லது உரிமை அல்லது திராணி (*exousia*) அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது (யோவான் 1:12). அப்போஸ்தலர்கள் பிசாசுகளின் மேல் அதிகாரஞ் செலுத்தவும் (*dunamis*) அந்த

அதிகாரத்தை பிரயோகிக்கும் உரிமையும் இயேசுவால் கொடுக்கப்பட்டது (லூக்கா 9:1).

தேவன் தமது மகிமையான வல்லமையின்படியே கிறிஸ்தவர்களைப் பெலப்படுத்தினார் (*kratos*, “வல்லமை”; புதிய ஏற்பாட்டில் தேவனுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது). அப்படிப்பட்ட “வல்லமை” தேவனிடத்தில் இருப்பது இயல்பான ஒன்று. இந்த வல்லமையே இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியது (எபேசியர் 1:19, 20). அவருடைய “மகிமையான வல்லமை” கிறிஸ்தவர்களை பொறுமையை விருத்திசெய்யவும் கர்த்தருக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளவும் செய்கிறது. நாம் நீதியுள்ள வாழ்க்கையை வாழ தேவன் நம்மைப் பெலப்படுத்தி ஏதுவாக்குகிறார்.

“மகிமையான” (*doxa*) தேவனுடைய வல்லமை பயப்படத்தக்க மகத்துவத்தையும் வல்லமையையும் மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. நம்மில் எல்லாருமே தேவனுடைய மகிமையற்றவர்களாயிருந்தோம் (ரோமர் 3:23).

பவுல் தொடர்ந்து எபேசியர்கள் கர்த்தருக்குள் பலப்படுத்தப்பட (*endynamousthe*) அறிவுறுத்தினார் (எபேசியர் 6:10) இந்த பெலம் பரிசுத்த ஆவியானவர் உதவியால் வருகிறது (எபேசியர் 3:16). கிறிஸ்தவனுக்குள் இருந்து கொண்டு உலகத்தைக் காட்டிலும் பெரியவராயிருக்கிற ஆவியானவர் உலகத்தை ஜெயிக்க விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு உதவிசெய்கிறார் (1 யோவான் 4:4).

ஒளியின் ராஜ்யத்திற்குள் அவர்களின் பிரவேசம் (1:12, 13)

¹²ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு நம்மைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கினவரும், ¹³இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி, தமது அன்பின் குமாரசுடைய ராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தினவருமாயிருக்கிற பிதாவை ஸ்தோத்திரிக்கிறோம்.

“ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு நம்மைத் தகுதியுள்ளவராக்கினவர்” (1:12)

முதலாவதாக, பவுல் சகோதரர்களை [ஆவிக்குரிய] சுதந்தரத்தில் பங்கடைய நம்மைத் தகுதியுள்ளவராக்கினார் என்று பவுல் விவரித்தார். “தகுதியுள்ளவராகுதல்,” என்பது கடந்த கால முற்று வினை பெயரெச்சமாக குறிப்பிடப்படும் இந்த வார்த்தை, தேவனுடைய முழுமையான செயலின்படி நம்மை பாத்திரராக்கினார். இந்த வார்த்தை கிரேக்க மொழியான *hikanōsanti* என்பதிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதன் பொருள், வினைமுதல் செயலில் பேசப்படுகிற, “ஒன்றின் தக்க திறனுடன் உண்டாக்குதல், போதுமானதாயிருத்தல், நிறைவுள்ளதாய் இருத்தல்” என்றெல்லாம் பொருள்படும். இவ்வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில், இன்னும் ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டுமே, “எங்களைத் தகுதியுள்ளவராக்கினார்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (NASB 2 கொரிந்தியர் 3:6), அல்லது “எங்களைத் திராணியாக்கியுள்ளார்” (KJV). தேவனால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சுதந்தரத்தில், ஜனங்கள் தங்கள் சுய பெலத்தால், பங்கு பெற

தகுதியுள்ளவர்களாக்கிக்கொள்ள திராணியற்றவர்கள். வேறொருவரான - இயேசுவால் மட்டுமே - தகுதியை சாத்தியமாக்குகிறது. மகா பெரிய ஆசீர்வாதங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றுக்காரணராயிருக்கிற தேவன் தாமே, கொலோசெ சகோதரர்களை இயேசு மூலமாக, சுதந்தரத்தையடைய ஏதுவாக்கினார். இந்த சுதந்தரம் பரலோகத் (வீடு) தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது (1 பேதுரு 1:4, 5). பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட அனைவரும் பரலோகத்தை பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடும்; இது தேவனுடைய கிருபையுள்ள வார்த்தையினாலே நிறைவேற்றப்பட்டது (நடபடிகள் 20:32).

தங்கள் பாவங்களில் செத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இயேசுவுடன் இருக்கத்தக்கதாக பரலோகத்திற்குள் பிரவேசிக்க இயலாது (யோவான் 8:21). தேவனுடைய நகராகிய பரலோகத்தில் தீட்டானது ஒன்றும் பிரவேசிப்பதில்லை (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27). பாவிக்கள் மன்னிக்கப்பட்டாலொழிய அவர்கள் ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவாங்களோடு தகுதிபெற இயலாது. இயேசுவின் இரத்தம் பாவங்களை நீக்கிப்போடுகிறது (1 யோவான் 1:7) அதாவது அவருக்குள் இருப்பவர்களின் பாவங்களையும் நீக்கிப்போடுகிறது (2 கொரிந்தியர் 5:21; எபேசியர் 1:7) - இவர்கள் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டதன் மூலம் அவருடைய பிள்ளைகளான அவர்களுக்கு பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகிறது (கலாத்தியர் 3:26, 27). இப்படியாக பாவிக்களை அவர் நீதிமாண்களாக்கி இங்கே பேசப்படுகிற சுதந்தரத்தைப் பெற அவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கினார்.

இந்த சுதந்தரத்தைப் பெறத்தக்க சரியான நபர் யார்? திருத்தப்பட்ட, நான்காவது கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டுப் பதிப்பு வித்தியாசமாக, “உங்களைத்” தகுதியுள்ளவர்களாக்கிய எனும் பதத்தை பயன்படுத்தியுள்ளது. (NIV மொழிபெயர்ப்பிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது) “நம்மை” என்பதற்குப் பதிலாக (உங்களை என) பயன்படுத்தியுள்ளது (NASB), இது மாபெரும் பாட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.¹⁰ “உங்களை” என்பது கொலோசெயில் இருந்த (அங்கத்தினர்களை மட்டும்) தகுதியுள்ளவர்களை மட்டும் காட்டுகிறது. “நம்மை” எனும் பதம் அவர்கள் எல்லாரையும் பவுலையும் மற்ற அனைத்து கிறிஸ்தவர்களையும் தகுதிப்படுத்தியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. கொலோசெயர்கள் பொதுவாக அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒரு முகவர் போல் பேசப்படுவதால், மேற்குறித்த இரண்டு கருத்துக்களுமே பாதிப்பற்றவை.

கிரேக்க வார்த்தையான “பங்கடைதல்” என்பது, (meris என்னும் ஒருமைப்பாலில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு புற உண்மை) merida என்ற பொருளில் பொதுவான நிலத்தையோ, பிற சொத்துக்களையோ பாகம் பிரித்தல் அல்லது பங்குபோடுதலைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வார்த்தை (லூக்கா 10:42; நடபடிகள் 8:21; 16:12). “சுதந்தரம்” என்பது (klēros) ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கு அல்லது குறிப்பிட்டத் தொகையை பொருள்படுத்தும். இப்பதம் சீட்டு போடுதலையும் (மத்தேயு 27:35; மாற்கு 15:24; லூக்கா 23:34; யோவான் 19:24; நடபடிகள் 1:26), ஊழியத்தில் பங்கு பெறுவதையும் (நடபடிகள் 1:17), ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பங்கு அல்லது சுதந்தர வீதத்தையும் குறிக்கும் (நடபடிகள் 26:18; 1 பேதுரு 5:3).

முதல் உடன்படிக்கையில் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட சுதந்திரத்தை விட

புதிய உடன்படிக்கையில் செய்யப்பட்ட சுதந்திரம் சிறப்பானது (எபிரெயர் 8:6). இந்த பழைய உடன்படிக்கை (யாத்திராகமம் 32:13; எண்ணாகமம் 26:53) பிரதானமாக பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் ஆஸ்திகளையும் குறிக்கிறது (உபாகமம் 5:32, 33); ஆனால் முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் தேடுவோருக்கு தற்காலிகமானபராமரிப்பு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டது (மத்தேயு 6:33); ஆகிலும், அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவிக்குரிய மற்றும் பரலோகத்திற்கான ஆசீர்வாதங்கள் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது (எபேசியர் 1:3; 1 தீமோத்தேயு 4:8). பரலோகம் ஒரு சுதந்தரமாகப் பெறப்படுகிறது (1 பேதுரு 1:3, 4) அது மறுபடியும் பிறந்தவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது. ஒரு சுதந்தரம் சம்பாத்தியத்தினாலோ அல்லது ஒரு செயலின் மேன்மையைப் பாராட்டியோ கொடுக்கப்படுவதல்ல. அது கொடுப்பவரின் விருப்பத்தையும் வழக்கமாக எழுதப்பட்ட சாதனத்தின் (உயில்) மூலமாக கொடுக்கப்படும். இது முதல் உடன்படிக்கையிலும் உண்மையாக இருந்தது, இரண்டாம் உடன்படிக்கையிலும் உண்மையாக இருந்தது (எபிரெயர் 9:15). மனிதர்களுக்கும் பிள்ளைகளின் வழக்கமாக பிள்ளைகள் சுதந்தரத்தை பெறுகிற சுதந்தரவாளிகளாக இருப்பார்கள்.

புத்திரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு சுதந்தரம் கொடுக்கப்படுகிறது (ரோமர் 8:16, 17; கலாத்தியர் 4:6, 7), ஏனெனில் அவர்கள் மட்டுமே பரலோகத்திலுள்ள சுதந்தரத்தைப் பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள். பிறப்பாலும் (1 பேதுரு 1:3) சவிகாரத்தாலும் (ரோமர் 8:15; கலாத்தியர் 4:5; எபேசியர் 1:5) தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி ஜனங்களுக்கு வழிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். தேவனுடைய பிள்ளைகளாவதற்கு புதிய பிறப்பு கோரப்படுகிறது. இந்த பிறப்பு ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறப்பிக்கப்படுவதாக இயேசு விளக்கப்படுத்தினார் (யோவான் 3:5). ஆவியினால் - வெளிப்படுத்தப்பட்ட வசனத்தால் பிறப்பிக்கப்படுகின்றனர் (யோவான் 6:63; 1 பேதுரு 1:23) - விசுவாசத்துக்கு அடிப்படை இதுவே (ரோமர் 10:17) - மற்றும் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தால், ஜனங்கள் தேவனுடைய புத்திரராக (பிள்ளைகளாக) மாற்றப்படுகிறார்கள் (கலாத்தியர் 3:26, 27). நடபடிகள் 8:12 - ல் ஒரு உதாரணம் கொடுக்கப்படுகிறது: “தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்துக்கும் ஏற்றவைகளைக் குறித்து, பிலிப்பு பிரசங்கித்ததை அவர்கள் விசுவாசித்தபோது, புருஷரும் ஸ்திரீகளும் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டார்கள்.”

ஆவியினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட வசனத்தின் மூலம் மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் (யோவான் 14:26) பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த வார்த்தையுடனான தொடர்பு வினை (hagioi) என்பது “பரிசுத்தப்படுத்துவதற்கு” (hagiazō) என்று பொருள்படும். பரிசுத்தவான்கள் வசனத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறார்கள் (யோவான் 17:17). அவர்கள் ஒளியின் பிள்ளைகளாகிறார்கள். இயேசுவைப் பின்பற்றுவோர் உலகத்துக்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறார்கள் (மத்தேயு 5:14). நாம் ஒளியாயிருக்கிறோம் ஏனெனில் நாம் அவரிடத்திலிருந்து ஒளியைப் பெற்றிருக்கிறோம், அவர் உலகத்துக்கு ஒளியாயிருக்கிறார் (யோவான் 12:36; காண்க 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:5), நாம் ஜீவ ஒளியை உடையவர்கள் (யோவான் 8:12).

“வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள்” யார்? அவர்கள் பூமிக்குரிய ஜீவிகளா அல்லது தேவதூதர்களா? இதே கிரேக்க வார்த்தை “பரிசுத்தவான்களுக்கும்” சில நேரங்களில் “பரிசுத்தவான்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் அது தேவனுடைய மக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது (மத்தேயு 27:52) இயேசுவைப் பின்பற்றுவோருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது (நடபடிகள் 9:13, 32; ரோமர் 8:27; 12:13), அல்லது தேவ தூதர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது (மாற்கு 8:38; லூக்கா 9:26; நடபடிகள் 10:22). மிக அதிகமாக, பரலோக சுதந்தரத்தைப் பெறுகிற எல்லா யுகங்களிலும் இரட்சிக்கப்பட்டவர்களைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இது நியாயப்பிரமாணத்துக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களையும், மோசேயின் யுகத்தில் வாழ்ந்த யூதர்களையும் புறஜாதிகளையும், கிறிஸ்தவ யுகத்தில் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ள அனைவரையும் உட்படுத்தியது. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சிலர் பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர் (மத்தேயு 27:52). இவர்கள் இயேசுவின் மரணத்தால் மீட்கப்பட்டவர்களான முதலாம் உடல் படிக்கையின் கீழ் மீட்கப்பட்டவர்களுக்குள் இருந்த ஒரு கூட்டமக்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் (எபிரெயர் 9:15). இது “... விசுவாசத்தினாலே பாவமன்னிப்பையும் பரிசுத்தமாக்குதலுக்குரிய சுதந்தரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக ... இருளை விட்டு ஒளியினிடத்திற்கு திரும்பிய” புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களையும் உள்ளடக்கிய கூட்டமாக இருந்திருக்கலாம் (நடபடிகள் 26:18). “பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்” என்றால் “தனியாகப் பிரித்துவைக்கப்பட்ட புனிதமாக்கப்பட்ட, பரிசுத்தவான்களாக்கப்பட்ட” என்று பொருள்.

வெளிச்சம் இருளுக்கு முரணானது. இந்த இரண்டும் ஒரே இடத்தில் இருக்க இயலாது. வெளிச்சம் இருளை அகற்றுகிறது. தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார், அவரிடத்தில் கொஞ்சமேனும் இருளில்லை (1 யோவான் 1:5).

“இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி” (1:13)

கிறிஸ்தவர்கள் இருளின் அதிகாரத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லி தொடர்ந்து ஒளிக்கும் இருளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை (முரண்பாட்டை) பவுல் தொடருகிறார். “விடுதலையாக்குதல்” (*hruomai*) என்ற வார்த்தை தீமையிலிருந்து விடுதலையாவதைக் குறிக்கிறது (மத்தேயு 6:13) சரீர மரணத்துக்கும் (மத்தேயு 27:43; 2 கொரிந்தியர் 1:10), பாவத்தில் மரித்தலுக்கும் (ரோமர் 7:24), வரும் கோபத்துக்கும் (1 தெசலோனிகேயர் 1:10) மற்றும் சோதனைக்கும் (2 பேதுரு 2:9) நீங்கலாக்கி விடுவிப்பதற்கு இந்த பதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் அடிப்படைப்பொருள் காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை சிறையிருப்பிலிருந்து விடுதலை செய்வதை பொருள்படுத்துகிறது. “தகுதியுள்ளவர்களாக்குவதும்,” “நம்மை விடுதலையாக்கினதும்” ஒரே நேர குறிப்பு. கொலோசெயிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாக்கப்பட்டபோது விடுதலையுமாக்கப்பட்டனர். சுதந்தரத்தில் பங்கடையத்தகுதி பெற்றவர்கள் இருளின் அதிகாரத்தினின்று விடுதலை பெற்றவர்கள்.

வசனங்கள் 12, 13ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்கள் - “விடுதலையாக்கப்படுதல்,” “தகுதியுள்ளவர்களாக்கப்படுதல்,” மற்றும் “மாற்றப்படுதல்” - இயேசுவின் ராஜ்யத்துக்குள் பிரவேசித்திருப்பவர்களைக்

குறித்த விவரங்களாகும். இயேசுவே இரட்சகர்; அவராலேயன்றி ஒருவரும் தகுதிப்படுத்தப்படவோ விடுதலையாக்கப்படவோ கூடாது. பாவிசுள் தங்கள் பாவநிலையில் இருந்து தங்களை விடுதலையாக்கிக் கொள்ள இயலாது. அப்படி செய்திருக்கக் கூடுமானால், அவர்களை இரட்சிக்கும்படி இயேசு வந்திருக்கமாட்டார். தேவன், இயேசு மூலம், இயேசுவுக்கு விசுவாசத்தில் கீழ்ப்படிுகிறவர்களை விடுதலையாக்குகிறார் (எபிரெயர் 5:9).

வசனம் 13அ வில் இருளில் இருப்பவர்கள் ஒரு சத்துருவால் சிறைவைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு பவுல் ஒப்பிடுகிறார். சத்துரு தங்களை அடிமையாக்கி சிறைவைக்க அவர்களே அனுமதித்துள்ளனர். தேவன் சாத்தானுடைய அடிமைகளை அவர்களுடைய சிறையிருப்பிலிருந்து விடுதலையாக்கி தேவன் தமது இராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு வரமுடியும்.

பவுல் இந்த அறிக்கையில் தம்மையும் சேர்த்து தேவன், “இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கினார்” என்று சொன்னார். “அதிகாரம்” (exousia) என்பது நட்படிகள் 26:18ல் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே வார்த்தைதான் (காண்க 1:11ன் விவாதக் குறிப்பு). “இருள்,” என்பது வெளிச்சத்தின் கருத்துக்கு எதிரானது, அது அனைத்து விதப் பாவக் காரியங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டது; அது ஒளியுடன் கொஞ்சமும் ஒப்பிடத்தக்கதல்ல. பவுல் எழுதினதாவது,

அந்நிய நுகர்த்திலே அவிசுவாசிகளுடன் பிணைக்கப்படாதிருப்பீர்களாக; நீதிக்கும் அநீதிக்கும் சம்பந்தமேது? ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஐக்கியமேது? கிறிஸ்துவுக்கும் பேலியாளுக்கும் இசைவேது? அவிசுவாசியுடனே விசுவாசிக்கு பங்கேது? தேவனுடைய ஆலயத்துக்கும் விக்ரிகரங்களுக்கும் சம்பந்தமேது? (2 கொரிந்தியர் 6:14-16).

இருள் வெளிச்சமில்லாத இடமும் வெளிச்சத்துக்கு எதிரானதுமாகும். தேவன் ஒளியிலே வாசம்பண்ணுகிறார் (1 தீமோத்தேயு 6:16), இருளிலே அல்ல. இருளின் அதிகாரம் பாவ எல்லையிலிருப்பது (யோவான் 3:19), மோசம் போக்குவது (2 கொரிந்தியர் 11:13-15), மற்றும் அறியாமை (எபேசியர் 4:18). இந்த எல்லை சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கிறது; விசுவாசியாதவர்களை குருடாக்கி சவிசேஷத்தின் ஒளி அவர்கள் மீது பிரகாசமாயிராதபடிக்குத் தடை செய்கிறான் (2 கொரிந்தியர் 4:4). கிறிஸ்தவர்களல்லாதவர்கள் இருளிலே தரித்திருக்கிறார்கள் (எபேசியர் 5:8), ஆனால் இருளுக்கு அவர்கள் அனுமதியளிப்பதால், அவர்கள் மீது மாத்திரமே வல்லமையுள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் இருளில் இருப்பதில்லை (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:4), மற்றும் அவர்கள் அந்தகார கிரியைகளுக்கு உடன்பட்டிருப்பதில்லை.

இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிகாரியும் தேவனுமாயிருக்கிற, சாத்தான் இருளின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டிருப்பவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறான் (யோவான் 12:31; 14:30; 16:11; 2 கொரிந்தியர் 4:4). அவர்கள் இருளின் அதிகாரத்துக்குக் கீழ் இருக்கிறார்கள் (லூக்கா 22:53), அவர்கள் அனைத்துவித பொல்லாங்குக்குள்ளும் இருக்கிறார்கள் (1 யோவான் 5:19). “பாவஞ்செய்கிற எவனும் பாவத்துக்கு அடிமையாயிருக்கிறான்” என்று இயேசு சொன்னார் (யோவான் 8:34). “செய்கிறான்” என்பது, நிகழ்கால எச்சவினையாகச் சொல்லப்படுகிறது,

கிரேக்க மொழியில், ஒரு தொடர் செயலைக் குறிப்பிடுகிறது. தொடர்ந்து பாவஞ்செய்கிற நபர் பாவத்துக்கு அடிமையாகிறார்.

பவுல் இவ்வகையில் குறிப்பிட்டார்:

மரணத்துக்கேதுவான பாவத்துக்கானாலும், நீதிக்கேதுவான கீழ்ப்படிதலுக்கானாலும், எதற்குக் கீழ்ப்படியும்படி உங்களை அடிமைகளாக ஒப்புக்கொடுக்கிறீர்களோ, அதற்கே கீழ்ப்படி கிற அடிமைகளாயிருக்கிறீர்களென்று அறியீர்களா? (ரோமர் 6:16).

பேதுரு இதே கருத்தை வெளியிட்டார் “எதினால் ஒருவன் ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கிறானோ, அதற்கு அவன் அடிமைப்பட்டிருக்கிறானே” (2 பேதுரு 2:19). சாத்தானுக்கும், பாவத்துக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கும் போது, ஜனங்கள் அவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவு செய்யும் அடிமைகளாகிப் போகிறார்கள் (2 தீமோத்தேயு 2:26).

ரோமர் புத்தகத்தில், பாவத்தின் ஆளுகையைக் குறித்து, பவுல் எழுதினார், அதில் பாவிகள் “பாவத்துக்கு அடிமைகளாயிருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 7:14). அவர்கள் “செய்ய விரும்புகிறதை” செய்கிறதில்லை, மாறாக அவர்கள் “வெறுக்கிறதையே” செய்கிறார்கள் (ரோமர் 7:15). அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் காரணி அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் “இருக்கும் பாவமே” (7:20), அவர்களுக்குள் வாசம் பண்ணுகிறது. தேவன், சாத்தானுடைய வல்லமைக்கும் ஆவிக்குரிய மரணத்துக்கும் அடிமைப்பட்டிருப்பவர்களை, இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் விடுதலையாக்குகிறார் (7:24, 25). அவர் அவர்களை இருளின் அதிகாரத்தினின்று, சாத்தானின் ராஜ்யத்திலிருந்து, விடுதலையாக்கி, ஒளியின் அதிகாரத்திற்குள், இயேசுவின் ராஜ்யத்தில் உட்படுத்துகிறார்.

கிறிஸ்தவர்கள் அந்தகார லோகாதிபதிகளோடும், துரைத்தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும் போராட வேண்டியவர்கள் (எபேசியர் 6:12). இனியும் நாம் அந்தகாரக்கிரியைகளுக்கு உடன்பட்டவர்களல்ல (எபேசியர் 5:11). மாறாக, நாம் அந்தகாரக் கிரியைகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஒளியின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் (ரோமர் 13:12). நாம் தேவனோடு ஐக்கியம் கொள்ள, நாம் ஒளியிலே நடக்க வேண்டும், இருளிலே அல்ல, ஏனெனில் தேவனிடத்தில் இருள் என்பது இல்லை (1 யோவான் 1:5-7). வெளிச்சத்துக்குப் பதிலாக இருளை விரும்புவோரின் கிரியைகளெல்லாம் தீமையானது (யோவான் 3:19). நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே, அந்தகாரக் கிரியைகளை இயேசு வெளிச்சத்திலே கொண்டு வருவார் (1 கொரிந்தியர் 4:5).

இயேசு பவுலிடத்தில் தாம் அவரை புறஜாதிக்களிடத்தில் அனுப்புவதாகவும், “அவர்கள் இருளை விட்டு ஒளியினிடத்துக்கும், சாத்தானுடைய அதிகாரத்தை விட்டு தேவனிடத்திற்கும் திரும்பும்படிக்கு அவர் (பவுல்) அவர்களுடைய கண்களைத்திறக்கும்படியாகவும்” சொல்லப்பட்டனர் (நடபடிகள் 26:18). கண்கள் திறக்கப்பட்டவர்கள் “பாவமன்னிப்பையும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களுக்குரிய சுதந்தரத்தையும் விசுவாசத்தினால் பெற்றுக்கொள்வார்கள்” (நடபடிகள் 26:18). பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு பிரசங்கித்தபடி, விசுவாசிகள் மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெற்ற போது மன்னிக்கப்பட்டனர் (நடபடிகள் 2:38). ஒருவர் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறந்து பாவமன்னிப்பை அடையும் போது (யோவான் 3:5),

அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கிறார். இதுவே ஒரு நபர் இருளின் அதிகாரத்தினின்று ஒளியின் எல்லைக்குள் உட்படுவது.

கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்து பவுல், “முதற்காலத்தில் நீங்கள் அந்த காரமாயிருந்தீர்கள், இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்; வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்று எழுதினார் (எபேசியர் 5:8); “நீங்களெல்லாரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும், பகலின் பிள்ளைகளாமாயிருக்கிறீர்கள்; நாம் இரவுக்கும் பகலுக்கும் உள்ளானவர்களல்லவே” (1 தெசலோனிகேயர் 5:5). இருளையும் பகலையும் உருவகப்படுத்தி பேதுருவும் எழுதினார். அவர், “நீங்களோ, அந்த காரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவர் ... முன்னே நீங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களாயிருக்கவில்லை; இப்பொழுதோ அவருடைய ஜனங்களாயிருக்கிறீர்கள்; முன்னே நீங்கள் இரக்கம் பெறாதவர்களாயிருந்தீர்கள், இப்பொழுதோ இரக்கம் பெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்களே” என்றார் (1 பேதுரு 2:9அ, 10).

“தமது அன்பின் குமாரனுடைய இராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தினவர்” (1:13)

கிறிஸ்தவர்களால் அனுபவிக்கப்படும் மற்றொரு ஆசீர்வாதம் தேவன் நம்மை தமது அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார். “உட்படுத்தப்பட்டிருப்பது” (*methistēmi*) என்பதன் பொருள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு இடம் மாறுதல் அல்லது வித்தியாசமான ஒரு நிலையை ஏற்றுக் கொள்ள சம்மதிக்கப் பண்ணுவது. இழந்துபோனவர்கள் சாத்தானின் பிள்ளைகள் (மத்தேயு 13:38; 1 யோவான் 3:8, 10) மற்றும் அவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய அவனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பவர்கள் (யோவான் 8:44; 2 தீமோத்தேயு 2:26). இருப்பினும், அவர்கள் அவனுடைய அதிகாரத்தினின்று பிரித்தெடுக்கப்பட்டு இயேசுவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அவருடைய அங்கத்தினர்களாக, அவருடைய ராஜ்யத்துக்குட்படுத்தப்படமுடியும். இயேசுவின் மூலம், கிறிஸ்தவர்கள் தேவனால் இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்குள் மாற்றம் பெறுகிறார்கள்.

பிதாவானவர் தாமே சத்துருவாகிய, பிசாசின் வல்லமையிலிருந்து விடுதலையாக்கி அவருடைய அன்பின் குமாரனுடைய இராஜ்யத்துக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார். “விடுதலையாக்கி” “உட்படுத்துதல்” ஆகிய இரண்டுமே கிரேக்க மொழியில் இறந்தகால வினைமுற்றில் சொல்லப்பட்டுள்ளது; ஏனெனில் இந்த (கொலோசெய பட்டணத்து) கிறிஸ்வர்களைப் பொறுத்த மட்டில் விடுதலையாக்கப்படுவதும் உட்படுத்தப்படுவதும் கடந்த காலத்தில் இடம் பெற்ற நிகழ்ச்சி. பவுல் மற்றவர்களோடு தம்மையும் உட்படுத்தியே பேசினார், அனைவருமே மாற்றம் பெற்றவர்கள். J. B. Lightfoot ஆலோசனையாக சொல்லுவகையில் இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளுமே “அவர்கள் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது” இடம் பெற்றவை என்றார்.¹¹

அடுத்ததாக பிதாவுக்கும் குமாரனுக்குமிடையேயான உறவுமுறை குறித்து காட்டப்படுகிறது, “தமது அன்பின் குமாரனுடைய” (*ho huios tēs agapēs autou*). இதன் நேரடிப் பொருள், “அவருடைய அன்புக்குரிய குமாரன்.”

அவர்களுடையது அன்பின் உறவுமுறை. இயேசு ஞானன்நானம் பெற்றபோது, பரலோகத்திலிருந்து தேவன், “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன்” என்று சொன்னார் (மத்தேயு 3:17). மலையிலே இயேசு மறுசூபமானபோது பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோருக்கு முன்பாக தேவன் அதையே மறுபடியும் சொன்னார் (மத்தேயு 17:5). பிதா தம்மிடத்தில் அன்பாயிருப்பதாக இயேசு போதித்தார் (யோவான் 3:35; 5:20; 10:17; 15:9; 17:23, 24, 26) மேலும் அவர் தம்முடைய பிதாவின் அன்பில் நிலைத்திருந்தார் ஏனெனில் அவர் தமது பிதாவுக்கு அவர் கீழ்ப்படிந்திருந்தார் (யோவான் 15:10). இயேசு தேவனுடைய அன்பின் இலக்கு மாத்திரமல்ல இழந்துபோன மனுக்குலத்துக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட அன்பும் கூட. தமது அன்பின் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை தந்தருளினார் (யோவான் 3:16). “பிதாவானவர் தமக்கு கட்டளையிட்டவைகளை அப்படியே செய்ததன்” மூலம் இயேசு தமது அன்பை பிதாவினிடத்தில் காட்டினார் (யோவான் 14:31).

“தமது இராஜ்யத்துக்குள்” எனும் சொற்றொடரில், “குள்” என்பது கிரேக்க வார்த்தையான *eis* குறிப்பிடப்படுகிறது, அதன் பொருள் “உள்.” கொலோசெயர்கள் “லிருந்து” விடுதலையாக்கப்பட்டனர் (*ex* இதன் பொருள் ஏதோ ஒன்றி “லிருந்து”) இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து இயேசுவின் ராஜ்யத்துக் “குள்” உட்படுத்தப்பட்டனர், இப்படியாக அவருடைய பரலோகராஜ்யத்தின் குடிமக்களாக மாறினர் (பிலிப்பியர் 3:20). அவருடைய ராஜ்யம் நிகழ்கால நிலைத்திருக்கும் ஒன்றாக அன்று இந்த நிருபம் எழுதப்பட்டபோது குறிப்பிடப்பட்டது. இயேசுவின் ராஜ்யம் என்பது இன்னும் எதிர் காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்போர் தேவனுடைய கால அட்டவணையையும் அவருடைய ராஜ்யத்தின் தன்மையையும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். கொலோசெயர்கள் - ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறந்த மற்ற எல்லாரையும் போலவே (யோவான் 3:5) - சாத்தானுடைய அதிகாரத்தினின்று இயேசு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்துக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே இருந்த ராஜ்யத்துக்குள் அங்கமானார்கள்.

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம், “தேவனுடைய ராஜ்யமாகிய கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (எபேசியர் 5:5). கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் “பரலோக ராஜ்யம்” என்றும் அழைக்கப்படுவதால் இது உண்மையே (மத்தேயு 3:2), அல்லது “தேவனுடைய ராஜ்யம்” எனப்படுகிறது (மாற்கு 4:11). இந்த ராஜ்யம் தான் “சமீபத்திருக்கிறது” என்று பிரசங்கிக்கப்பட்டது (மத்தேயு 3:2; 4:17), “சமீபமாய் வந்திருக்கிறது” என்று சொல்லப்பட்ட ராஜ்யம் இதுவே (லூக்கா 10:9). இயேசு சொன்னார், “என்னுடைய ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல ... என்னுடைய ராஜ்யம் இந்த இடத்திற்கு உரியதல்ல” (யோவான் 18:36). இந்த வாக்கியத்தால், தமது ராஜ்யம் பூமிக்குரியதல்ல, மாமிசப் பிரகார அதிகாரத்துக்குரியதும்ல்ல என்பதை இயேசு பொருள்படுத்தினார். Robert G. Bratcher மற்றும் Eugene A. Nida “அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யம் என்பதை பூகோள ரீதியில் ஒரு இடம் என எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, மாறாக ‘ஆளுகிற’ அல்லது ‘அதிகாரம் செலுத்துகிற காரியமாகப்பார்க்க வேண்டும்’”¹² என்று எழுதினார்.

“பிதாவை ஸ்தோத்தரிக்கிறோம்” (1:13-ஆ)

இந்த நிருபத்தின் ஆரம்பத்தில் பேசப்படும் தனது வாழ்த்துரையில் (1:3-8), பவுல் தனது ஜெபத்தில் கொலோசெயருக்காக தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்தினார் என்று குறிப்பிட்டார் (1:3ன் விவாதத்தைக் காணவும்). தன்னையே முன்னுதாரணமாக்கிய அவர், அவர்களையும் நன்றி செலுத்தும்படி போதித்தார். ஆசிரியர் எப்போதும் தான் போதிப்பதற்கு உதாரணமாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கிறிஸ்தவர்களை ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களோடே கூட சுதந்தரம் பெற ஏதுவாக்கின படியால், சந்தோஷத்தோடே தொடர்ந்து பிதாவுக்கு கிறிஸ்தவர்கள் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துதல் வேண்டும் (காண்க 1 தெசலோனிகேயர் 5:18). தேவனை பிதாவாக குறிப்பிட்ட பவுல் தேவனோடு கொலோசெயருக்கு இருக்கும் உறவுமுறையை உறுதிப்படுத்தினார். அவர்கள் அவருடைய பிள்ளைகள் - விசுவாசத்தைக் கொண்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமெல்லாருங்கூடத்தான் (கலாத்தியர் 3:26, 27).

அவர்களுக்கும் நமக்கும் கிறிஸ்துவுக்குள் கிடைக்கிற மன்னிப்பு (1:14)

¹⁴(குமாரனாகிய) அவருக்குள், அவருடைய இரத்தத்தினாலே, பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது.

“அவருக்குள் பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது” (1:14)

வசனம் 13 ல் பவுல் துவங்கிய விடுதலையைக் குறித்த உருவகத்தை தொடர்ந்தார். கொலோசெயர்களும், பவுலுடன் சேர்ந்து, ஆவிக்குரிய சிறையிருப்பிலிருந்து மீட்கப்பட்டிருந்தார்கள் அல்லது விடுதலையாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். மீட்பின் விளைவு பாவமன்னிப்பு, இது மீட்பிற்கான ஒரே வழியாகிய, இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு அனுபவிக்கும்படி அளிக்கப்படுவது.

மௌலி கீழ்வரும் கருத்தை மிகக் கவனமாக ஆராய்ந்திருக்கிறார்:

வசனம் 13ஐக் கடந்து போகுமுன், சொற்றொடரை ஆராய்ந்து பாருங்கள், “அவருக்குள்,” “அவர் மூலமாக அல்லது அவரால்” அல்ல. இந்தக் கருத்தின் பொருள் கிறிஸ்துவுடனான ஐக்கியம் கொடுக்கப்படுகிறது ... பாவமன்னிப்பு மீட்பரின் மரணமாகிய பணியினால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டது, இதை விசுவாசிக்கிறவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் மீட்பரின் ஆவிக்குரிய பரம்பொருளாகிய நபர்த்துவத்துடன் ஒன்றாகிவிடுகின்றனர்.¹³

எல்லா கிறிஸ்தவர்களையும் போலவே கொலோசெயர்களும் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டபொழுது, கிறிஸ்துவுக்குள்ளானார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பது என்பது முக்கியமானது ஏனெனில் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களும் அவருக்குள் இருக்கிறது (எபேசியர் 1:3). “மீட்பு” (apolutrōsis) ஒரு அடிமைக்கு அல்லது சிறைப்பட்டவனுக்கு மீட்பின் கிரயத்தைச் செலுத்தி விடுதலையாக்கி

அவனை சுதந்தரமாய் நடமாட விடுவதை அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. மாறாக, அடிமையாக்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு விடுதலையளிக்கப்பட்டுள்ளதன் விளைவை அது வலியுறுத்துகிறது. Bratcher மற்றும் Nida “கிரேக்க வார்த்தையான *apolutrosis* என்பதில் மீட்பு என்ற வார்த்தைக்குள் சில நேரங்களில், சுட்டிக் காட்டப்படுவதுபோல எவ்விதக் கருத்தும் இல்லை, ஒருவனை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்குவதற்கு மீட்பின் தொகை செலுத்துவதை ஆலோசனையாக சொல்லப்படுவதுண்டு; அது விடுதலையின் செயல்பாட்டு விளைவை வலியுறுத்துகிறது,” என்று எழுதினர்.¹⁴

இயேசு மரித்து தமது இரத்தத்தைச் சிந்தியதன் மூலம் (1 பேதுரு 1:18, 19), அவர் பாவத்திலிருந்து விடுதலையை அளித்தார் (ரோமர் 6:23). அவர் கொலோசெயர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கினார் (யோவான் 8:34; ரோமர் 6:16), குற்ற உணர்விலிருந்தும், பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்தும் அவர்களை விடுவித்தார் (யோவான் 8:36; கலாத்தியர் 5:1). அவருடைய இரத்தம் சிந்தப்பட்டதால் இது சாத்தியமாயிற்று (நடபடிகள் 20:28). F. F. Bruce எழுதும் போது, “மீட்பு என்பது எந்நேரமும் கொடுக்கப்படத்தக்கவகையில் அவருடைய ஜனங்களுக்கு கிறிஸ்துவால், ஒரே நேரம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது, ஆகிலும் தனிப்பட்டமுறையில் அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள ஏதுவாக்கப்படுவது விசுவாசத்தைக் கொண்டு அவரோடு இணக்கப்படுமோது (ஐக்கியப்படுமோது) நிகழ்கிறது,” என்றார்.¹⁵

சில மொழிபெயர்ப்புகளில் “அவருடைய இரத்தத்தின் மூலம்” எனும் வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது (KJV; NKJV). இந்தக் கருத்து சரியானதாக இருக்கிற போதிலும் பழைய பிரதிகளில் இந்தச் சொற்றொடர் காணப்படுவதில்லை.

“பாவமன்னிப்பு” (1:14)

வசனம் 14ல் பவுல் குறிப்பிடும் கடைசி ஆசீர்வாதம் மீட்பு. பாவ மன்னிப்பு “மீட்பு” என்பதற்கு திரும்பச் சொல்லி வார்த்தையின் கருத்தை விளக்கப்படுத்தினால் எதிரானதாய்த் தோன்றும். மீட்பும் பாவமன்னிப்பும் ஆவிக்குரிய விடுதலையை, சுதந்திரத்தை, பாவத்திலிருந்து கட்டவிழ்க்கப்பட்ட நிலையைக் குறிக்கிறது. இந்த மகத்தான ஆசீர்வாதங்களெல்லாம், கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது, அவை அவருடைய மீட்பின் பணியால் சாத்தியமாக்கப்படுகிறது. இரத்தம் சிந்துதல் இல்லாமல், பாவமன்னிப்பு இல்லை (எபிரெயர் 9:22). பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன (மத்தேயு 26:28) இயேசுவின் இரத்தத்தால் அவை கழுவப்படுகின்றன (1 யோவான் 1:7; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:5). மன்னிப்பு நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஏனெனில் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே தமது கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை நமக்கு அளித்திருக்கிறார்” (எபேசியர் 2:6). மன்னிப்பை அருளிச் செய்துள்ள அவருடைய கிருபை மனித பிரயாசத்தால் சம்பாதித்துக் கொள்ள இயலாது (எபேசியர் 2:8, 9). அதைப் பெற விரும்புகிறவர்கள் இயேசுவுக்குள் இருக்க வேண்டும் (எபேசியர் 4:32). ஞானஸ்நான நேரத்தில் ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கிறார் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:26, 27), மேலும் ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற கிருபையையும் பாவமன்னிப்பையும் பெறும்

நேரமும் இதுவே (2 தீமோத்தேயு 2:1).

“மன்னிப்பு” எனும் பதம் (aphesis) பவுலின் நிருபங்களிலேயே இங்கு மட்டுமே காணப்படுகிறது என்பது ஆச்சரியமாக இருந்தபோதிலும், இதற்கு ஒப்பான வசனப் பகுதி எபேசியர் 1:7ல் காணப்படுகிறது. பவுலும் தனது பிசிடியாவிலுள்ள அந்தியோகியா பிரசங்கத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்று லூக்கா இதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (நடபடிகள் 13:38).

மத்தேயு “பாவமன்னிப்பு” எனும் வார்த்தையை ஒரு முறை இயேசு பாவமன்னிப்பிற்கென்று சிந்தப்பட்ட இரத்தம் என்று சொன்ன வாக்கியத்திலிருந்து எடுத்துப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 26:28). யோவான் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப் பயன்படுத்தின வார்த்தையை மாற்கு பதிவு பண்ணினார் (மாற்கு 1:4; மேலும் காண்க லூக்கா 3:3). பரிசுத்த ஆவிக் விரோதமாய் பேசுகிறவன் மன்னிக்கப்பட மாட்டான் என்று இயேசு போதித்தார் (மாற்கு 3:29). லூக்கா எழுதியுள்ளபடி, சகரியா தீர்க்கதரிசனமாக இயேசு அவருடைய ஜனத்துக்கு பாவமன்னிப்பாகிய இரட்சிப்பைப்பற்றிய அறிவைக் கொடுப்பார் என்று சொன்னார் (லூக்கா 1:67, 77). இயேசு பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதியை வாசித்து தமக்குத்தாமே அதைப் பயன்படுத்தி அவர் சிறைப்பட்டவர்களை “விடுதலையாக்கி” “சுதந்தரமளிப்பார்” என்று சொன்னார் (லூக்கா 4:18). பாவமன்னிப்பு எருசலேமில் முதலாவது பிரசங்கிக்கப்படும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார் (லூக்கா 24:47). “பாவமன்னிப்பு” எனும் பதம் யோவான் புத்தகத்தில் காணப்படுவதில்லை. அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் பேசப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரசங்கத்திலும் பாவமன்னிப்பு சேர்த்துப் பேசப்பட்டது (நடபடிகள் 2:38; 5:31; 10:43; 13:38; 24:47). பாவமன்னிப்பிற்கென்று இரத்தஞ் சிந்தப்படுதலின் அவசியத்தை எபிரெயர் புத்தகம் வலியுறுத்துகிறது (எபிரெயர் 9:22; 10:18).

ஆறு உண்மைகள் 1:12-14ல் மறைமுகமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

1. இழந்துபோனவர்கள், சாத்தானின் அதிகாரத்தில், இருளில் இருக்கிறார்கள்.
2. அவர்கள் இருளின் அதிகாரத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டு ஒளியின் அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தப்படக்கூடும்.
3. அவர்களுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்போது, அவர்கள் இருளிலிருந்தும் சாத்தானின் அதிகாரத்தினின்றும் விடுதலையாக்கப்படுகின்றனர்.
4. அவர்கள் விசுவாசித்து, மனந்திரும்பி, ஞானஸ்நானம் பெறும்போது தங்கள் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பையும் பெறுகிறார்கள்.
5. இதை அவர்கள் செய்யும்போது, அவர்கள் கிறிஸ்தவர் களாகிறார்கள், மற்றும் தேவன் அவர்களை தமது அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்துகிறார்.
6. இந்த மாற்றப்படும் நிகழ்ச்சி இருளின் அதிகாரத்தினின்று பிரித்தெடுத்து ஒளிக்குள் கொண்டு செல்லுகிறது.

பாவமன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெறுகிற இடம்தான் இருளிலிருந்தும், தேவனுடைய ஜனமாயிராத நிலையிலிருந்தும், இரக்கம் பெறாத

நிலையிலிருந்தும், இழந்து போனவர்களை விடுதலையாக்குகிற இடம். அவர்கள் வெளிச்சத்திற்குள் வரவும், தேவனுடைய ஜனங்களாக மாறவும் இரக்கத்தைப் பெறக் கூடியவர்களாகவும் கடந்து போகிறார்கள்.

மேலும் கற்றுக்கொள்ள

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் (1:13)

இராஜ்யத்தைக் குறித்து, தாவிதைப்போல கிறிஸ்து தேவனுடைய ஜனங்களை ஆளுகை செய்வார் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசனமாகச் சொன்னார் (ஏசாயா 9:6, 7). மரியாளுக்கு முன்பாகத் தோன்றிய தேவகுதனாகிய காபிரியேல், இந்த வசனப்பகுதியோடு குறிப்பிட்டுக் காட்டி, “கர்த்தராகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார்” என்றான் (லூக்கா 1:32). மீகா தீர்க்கதரிசனமாக ஆளப்போகிறவர் தாவீதின் நகரமாகிய பெத்தலேமிலே பிறப்பார் என்று சொன்னார் (மீகா 5:2; காண்க லூக்கா 2:4).

நேபுகாத்நேச்சாருடைய சொப்பனமும் அதை அர்த்தப்படுத்தின தானியேலின் விளக்கமும் ராஜ்யத்தையே தலைப்பாகக் கொண்டிருந்தது. அந்த சொப்பனத்தில் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யமாகிய, தேவனுடைய ராஜ்யம், ரோமராஜாக்களின் நாட்களில் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்று வெளியாக்கப்பட்டது (தானியேல் 2:31-44). யூதாவின் ஜனங்கள் இந்நகர அட்டவணையை புரிந்து கொண்டு “அவரை எதிர்பார்க்கும் நிலையில் இருந்தார்கள்” (லூக்கா 3:15) அவ்வேளையில் யோவான் பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்று பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தார் (மத்தேயு 3:1, 2).

அதே செய்தியை பிரசங்கித்து இயேசு தமது ஊழியத்தைத் துவங்கினார் (மத்தேயு 4:17). அதில் “காலம் நிறைவேறிற்று” என்று குறிப்பிட்டார் (மாற்கு 1:15), ராஜ்யத்திற்காக காத்திருந்தகாலம் நிறைவேறியிருந்தது, மற்றும் அதன் ஸ்தாபித்தின் நற்பலன் வரப்போவதாயிருந்தது. இயேசு அப்போஸ்தலர்களை அனுப்பி (மத்தேயு 10:5, 7) மற்றும் எழுபது பேரை அனுப்பி ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிற அதே செய்தியை பிரசங்கிக்க வைத்தார் (லூக்கா 10:9, 11). அப்பொழுது கூடிவந்திருந்தவர்களில் சிலர் இயேசு பேசிக் கொண்டிருக்கிற ராஜ்யம் பலத்தோடே வருவதைக் காண்பார்கள் என்றார் (மாற்கு 9:1). பரிசுத்த ஆவி பொழிந்தருளப்பட்டதுடன் அந்த பெலம் வந்தது (நடபடிகள் 1:8) அந்த நாள் பெந்தெகோஸ்தே நாள் (நடபடிகள் 2:1-4). அந்த நேரத்தில் இயேசுவின் ராஜ்யம் பூமியில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது, அதற்குப் பின்பு “சமீபித்து இருக்கிறது” என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்தி பிரசங்கிக்கப் படவில்லை, மாறாக ராஜ்யம் பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது, ஜனங்கள் அதற்குள் பிரவேசிக்க ஏதுவாக ஞானஸ்தானம் பெற்றார்கள் (ஒப்பிடுக நடபடிகள் 8:12 உடன் யோவான் 3:3-5). அப்பொழுதிலிருந்து, ஆதியில் பிரசங்கித்தவர்கள் ராஜ்யம் இருப்பதாகவே தங்கள் செய்தியில் குறிப்பிட்டார்கள் (நடபடிகள் 19:8; 20:25; 28:23, 31).

கிறிஸ்துவின் ஆளுகை அவர் பிதாவினிடத்தில் ஏறிப்போனபோது துவக்கம் பெற்றது (எபேசியர் 1:20-23; 1 பேதுரு 3:22; காண்க தானியேல் 7:13, 14). வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் இப்பொழுது

அவருடையது (மத்தேயு 28:18), பரலோகத்திலிருக்கிற பிதா ஒருவரைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார் (1 கொரிந்தியர் 15:27).

இயேசு போதிப்பதற்கு ஏதுவாக ஒரு உவமையைச் சொல்லி அவர், பிரபுவாகிய ஒருவனுக்குத் தம்மை ஒப்பிட்டு, ராஜ்யத்தைப் பெறும்படி தூர தேசத்துக்குப் போனதாகக் குறிப்பிட்டார் (லூக்கா 19:12). அவருடைய மறுவருகையின் நோக்கம் தமது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காக அல்ல, திரும்பி வருவதற்கு முன்பாகவே அவர் அதைப் பெற்றுக் கொண்டிருப்பார். அவருடைய குழுமக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்களாயிருப்பார்கள் (லூக்கா 19:13-27). அவர் தமது இரண்டாம் வருகையின் போது “காலத்தின் முடிவிலே” உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார் என்பதை இது காட்டுகிறது (மத்தேயு 13:49; 25:31-46). அவ்வேளையில் அவர் பிதாவினிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுப்பார் (1 கொரிந்தியர் 15:23, 24).

இராஜ்யம் இன்னும் வரவில்லை என்ற கருத்தை சிலர் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் கொலோசெயர்கள் தங்கள் காலத்திலேயே இனிவரப்போவதை ருசிபார்த்திருந்தனர். புரூஸ் பின்வருமாறு எழுதினார்,

விசுவாசிகள் ஏற்கனவே தேவனுடைய அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் உட்படுத்தப்பட்டு விட்டனர் என்று அவர் நிச்சயப்படுத்தின போது, பவுல் ஒரு உண்மையான உணர்வைப் பற்றிய உதாரணத்தைக் கொடுத்து இறுதி கால நிகழ்வுகளை நமக்குக் கொடுக்கிறார். அதன் நிறைவு பின்னதாக நடப்பதற்குப் பதில் ஏற்கனவே அவர்களுக்குள் உண்மையாயிற்று ... முன்னதாக எதிர்பார்ப்பின்படி அது சட்டரீதியான கட்டுக் கதையாக இல்லாமல் உண்மையான அனுபவத்தை அவர்கள் இங்கே பெற்றுக் கொண்டனர். இப்பொழுது மகிமை இன்னும் அவர்களுக்கு வெளிப்பட வேண்டும். “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரம்” அதன் அளவற்ற ஆஸ்தியின் தன்மை இன்னும் வெளிப்படவில்லை, ஆனாலும் விசுவாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக செயல் ஏற்கனவே நிகழ்ந்தவைகளை சந்திக்கிறது ... கிறிஸ்துவின் பணியின் மூலம் உலகத்தில் வெளியாக்குப்பட்டுள்ளது (ஒப்பிடு மத்தேயு 12:28; லூக்கா 11:20); ஒரு நாளில் அது வளமிக்க மகிமையுடன் கிறிஸ்துவின் *parousia* (இரண்டாம் வருகையின் போது) வெளிப்படும்.¹⁶

இது கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தின் தன்மையைக் குறித்தும் அதன் ஸ்தாபிதம் குறித்தும் கொண்டுள்ள தவறான புரிந்து கொள்ளுதலைக் காட்டுகிறது. மேலும், அது கிரேக்க வார்த்தையான *eis* என்பதைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவது, 1:13 ஐ மொழிபெயர்த்ததில் அநேக மொழிபெயர்ப்புகள் “உள்ளாக” என்று மொழிபெயர்த்துள்ளன (KJV; NKJV; NIV; மற்றும் NRSV ஆகிய மொழிபெயர்ப்புகள் உட்பட்டவை). அவருடைய ராஜ்யம் உண்மையில் இப்பொழுது இருக்கிற ஒன்று - கொலோசெயர்கள் அதற்குள் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை கண்டது போல் இது உண்மை. இயேசுவில் விசுவாசமாயிருப்பவர்கள் அவர் மீண்டும் வரும் வரை அவருடைய ராஜ்யத்தில் தரித்திருப்பார்கள், கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின்

ராஜ்யத்திற்குள் ஆசாரியர்களாயிருக்கிறார்கள் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:6; 5:10). அவர்கள் ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்தில் பங்கடைய தகுதியாக்கப்பட்டவர்கள் அந்த சுதந்தரத்தை இதற்குமேல் அடையப்போகிறார்கள்.

பயன்பாடு

சகோதரர்களுக்கான பவுலின் ஜெபம் (1:9-11)

பவுலின் வேண்டுகோள்களில் ஒன்று சகோதரர்கள் அறிவிலை நிரப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதே (1:9). தேவனுடைய வெளிப்படுத்தப்பட்ட வசனத்தில் மட்டுமே காணக்கூடிய நாம் ஆவிக்குரிய ஞானத்தையும் விவேகத்தையும் தேடுகிறோம். நம்முடைய இன்றைய தகவல்களில் கணனி பொருட்களும் மற்றும் ஊடகங்களும் சிந்தனைகளை அளிக்கின்றன; இது தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கேடுவிளைவிக்கக்கூடியவைகள். தேவனுடைய அறிவினாலும் அவருடைய வசனத்தாலும், நிரப்பப்பட்டிருக்கவும் உலகத்தின் எந்த ஒரு திசைதிருப்பும் செயலுக்குப் பதிலாக நீதியையும் பெற ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பவுலின் மற்றொரு வேண்டுகோள் அவருடைய சக கிறிஸ்தவர்கள் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ள வேண்டும் (1:10). வெறும் அறிவுக்காக (தகவலுக்காக) மட்டும் அறிந்து கொள்வது தேவனுடைய கண்களில் போதுமானவையல்ல. அறிந்திருந்தும் செய்யாமலிருப்பவர்கள் பாவம் செய்கிறார்கள் (யாக்கோபு 4:17). பயன்படுத்தப்படாத அறிவின் மதிப்பு என்ன? வாகனத்தை ஓட்டும் போது கடைபிடிக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு எச்சரிக்கைகளை நன்கு அறிந்த ஓட்டுனர்களால் விபத்துகளும் புண் (காயங்) களும் சில மரணமும் சம்பவிக்குமானால் தனது அறிவை முறையாக அவர் பயன்படுத்தவில்லை, என்பது உறுதி. ஆவிக்குரிய அறிவைப் பெறுவதன் நோக்கம் அது நம்முடைய வாழ்க்கையில் தேவனைப் பிரியப்படுத்தக் கூடிய காரியங்களை வாழ்வில் நடப்பிக்கவும் சகல நற்கிரியைகளையும் நடப்பிக்க வழிநடத்துகிறதுமாய் இருக்க வேண்டும்.

சகோதரர்கள் பலப்படுத்தப்படவும் பவுல் ஜெபித்தார் (1:11). ஒரு சிறுவன் ஒரு கனமான நாற்காலியை நகர்த்த முயற்சித்தும் முடியவில்லை. அவனுடைய தந்தை அவனிடம், “மகனே, நான் உனக்கு உதவட்டும்” என்றார். இருவரும் சேர்ந்து அந்த நாற்காலியை நகர்த்தினர், அதே போல், நாம் தேவனுடைய பலத்தைச் சார்ந்திருக்கிறோம். ஒரு யானையுடன் ஒரு தொங்கு பாலத்தைக் கடந்த ஒரு சுண்டெலி, “நாம் உண்மையாகவே அந்த பாலத்தை ஆடவைத்து விட்டோமல்லவா!” என்றதாம். நம்மைக் கொண்டு கிறிஸ்துவை கிரியை செய்ய அனுமதிப்போமானால் பெரிய காரியங்களைச் செய்திடுவோம் (பிலிப்பியர் 2:13).

பவுல் தன் பார்வையில் பெலவீனமுள்ளவராயிருந்தும் பெரிய காரியங்களை தேவனுக்கென்று செய்ய வகைதேடினார். அவர், “அந்தப்படி நான் பலவீனமாயிருக்கும் போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்” என்று எழுதினார் (2 கொரிந்தியர் 12:10). தன் சுய பலவீனத்தை தான் உணர்ந்ததால்

தேவனுடைய உதவியை நாடினார் என்பது உண்மையே. அதினால் தான், “என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு பெலனுண்டு” என்று அவரால் எழுத முடிந்தது (பிலிப்பியர் 4:13). நமது கிறிஸ்தவப் பிரயாசங்கள் முற்றிலும் நம்மாலேயல்ல முற்றிலும் தேவனாலுமல்ல. “நாம் தேவனுடன் வேலையாட்கள்” (1 கொரிந்தியர் 3:9).

கூடுதலாக, சகோதரர்கள் உறுதிப்பட்டவர்களாயிருக்க ஜெபித்தார் (1:11). வெப்பம் நிறைந்த ஒரு நாள், இரண்டுபையன்கள் தோட்டத்திலுள்ள களைகளைப் பிடுங்கினால் அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டனர். கொஞ்ச நேரம் வியர்த்துக் கொட்டும் வெயிலில் வேலை செய்த பிறகு, அதற்குப் பதிலாக நீச்சலடிக்கப் போவதாக முடிவெடுத்தனர். அவர்கள் களையெடுப்பதை விட்டுவிட்டு தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை நேர்மையாய் செய்து முடிக்காமலேயே போய்விட்டனர். ஏனெனில் அவர்கள் அதிலே உறுதியாய் தரித்திருக்க முடியவில்லை, தங்களுடைய பிரதிபலனையும் பெற்றுக்கொள்ள வில்லை. உறுதிப்பட்டவர்களாயிருத்தல் என்றால் எதிர்பார்க்கும் காரியங்களை விசுவாசத்துடன் தொடர்ந்து செய்தல் என்று பொருள் - எவ்வளவு சிரமங்களும் கஷ்டங்களும் வந்தாலும் தொடர்ந்து செயலாற்றுவது. இயேசு குறிப்பிடுகையில் இராஜ்யத்தில் இருக்கும் சிலர் உபத்திரவமும் துன்பமும் உண்டானவுடனே எவ்வாறு இடறலடைவார்கள் என்று சொன்னார் (மாற்கு 4:17-19).

தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும், நாழும், கூட, ஆவிக்குரிய ஞானத்தால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, பாத்திரராய் நடந்து, தேவனுடைய வல்லமையால் பலப்படுத்தப்பட்டு, நம்முடைய விசுவாசத்தில் உறுதியாய்த் தரித்திருந்து அவரோடே கூட பயணிப்போமாக.

ஆவிக்குரிய தேவைகளுக்கான ஜெபம் (1:9)

கொலோசெயரின் ஆவிக்குரிய தேவைகள் சந்திக்கப்பட பவுல் ஜெபம் செய்தார். இந்த தேவைகளில் அறிவு, ஞானம், மற்றும் புரிந்து கொள்ளும் விவேகம் ஆகியவை உட்பட்டவை. ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட மூன்று தகுதியாம்ஸங்களை கொண்டிருக்கவும் அதினாலே அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக சகலவித நற்கிரியைகளையும் செய்யத்தக்க கனிகளைத் தந்து பாத்திரராய் நடந்துகொள்ளவும் பவுல் விரும்பினார். இப்படியாக அவர்கள் தேவனைப் பற்றிய அறிவிலே வளரவும் மகிமையான வல்லமையில் பெலப்படவும், நீடிய சாந்தமும், பொறுமையும், சந்தோஷமும் பெற்றுப் பெருகவும் கூடும்.

அறிவு, ஞானம் மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதல் (விவேகம்) ஆகியவை மிகவும் பொதுவானவை. அறிவு ஞானத்துக்கும் விவேகத்துக்கும் உத்திரவாதம் அளிப்பதில்லை, ஆகிலும் அறிவு இல்லாமல் விவேகத்தோடோ ஞானமாகவோ நடந்து கொள்ள ஒருவராலும் கூடாது.

(1) தேவனுடைய சித்தத்தைப் பற்றிய அறிவு தேவன் தமது மனதை வசனத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்துவதால் வருகிறது.

மனுஷனிலுள்ள ஆவியேயன்றி மனுஷரில் எவன் மனுஷனுக்குரியவைகளை அறிவான்? அப்படிப்போல, தேவனுடைய ஆவியேயன்றி, ஒருவனும்

தேவனுக்குரியவைகளை அறியமாட்டான். நாங்களோ உலகத்தின் ஆவியைப் பெறாமல், தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்பட்டவைகளை அறியும்படிக்குத் தேவனிலிருந்து புறப்படுகிற ஆவியையே பெற்றோம். அவைகளை நாங்கள் மனுஷ ஞானம் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசாமல், பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி, ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரியவைகளோடே சம்பந்தப்படுத்திக் காண்பிக்கிறோம் (1 கொரிந்தியர் 2:11-13).

(2) ஞானம் என்பது அறிவை சரியாகப் பயன்படுத்தும் திராணி. கிறிஸ்தவர்கள் தேவனிடத்தில் ஞானத்திற்காக ஜெபிக்க வேண்டியவர்கள் (யாக்கோபு 1:5, 6). சரியான வேண்டுகோளை வைத்தவர்களில் சாலொமோன் ஒரு சிறப்பான உதாரணம். தான் இஸ்ரவேலை ஆளும் விதத்தை அறியாமலிருந்ததை ஒப்புக் கொண்டான், அதினால் விவேகத்தையும் பகுத்தறிவையும் வேண்டினார். அவர் நீடித்த வாழ்வையோ, ஐசுவரியத்தையோ, சத்துருக்களை வெற்றி கொள்ளவோ வேண்டிக்கொள்ளாமல், மேற்குறித்தவைகளை வேண்டிக்கொண்டமையால், தேவன் அவருக்கு ஞானமும் உணர்வுமுள்ள இருதயத்தைத் தந்தார் (1 இராஜாக்கள் 3:12).

தேவன் இந்த நிகழ்கால தேவைக்கான ஞானத்தின் ஆதாரமூலமாக இருக்கும்படி இயேசுவைத் தந்தார் (1 கொரிந்தியர் 1:30; கொலோசெயர் 2:2, 3). தேவன் மனித ஞானத்தால் அறியப்படத் தக்கவரல்ல (1 கொரிந்தியர் 1:21) பவுல் எழுதின சத்தியங்களெல்லம் பிதா அருளின ஞானத்தால் எழுதப்பட்டவை (2 பேதுரு 3:15).

(3) அறிவையும் ஞானத்தையும் சரியாகப் பயன்படுத்தும்போது விவேகம் வருகிறது, இது நம்முடைய தேவனோடு நமக்குள்ள உறவுமுறையில் முக்கியமானது.

இஸ்ரவேலைக் குறித்த ஏசாயாவின் வாக்கியத்தை இயேசு தமது சொந்த சந்ததிக்குப் பயன்படுத்தினார் (ஏசாயா 6:9, 10). அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாதபடிக்கு தங்களுடைய கண்களையும் காதுகளையும் அடைத்துக் கொண்டார்கள்; இப்படியாக அவர்களுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படாதபடிக்கு அவர்கள் தேவனிடத்தில் திரும்பவில்லை (மாற்கு 4:12). பவுல் ரோமாபுரியிலிருந்தவர்களுக்கு இந்த வசனங்களை மேற்கோள் காட்டி பயன்படுத்தினார் (நடபடிகள் 28:26, 27). தேவந்தியை புரிந்து கொள்ளாமலேயே யூதர்களில் அநேகர் இரட்சிப்பை இழந்து போனார்கள் (ரோமர் 10:1-3).

பவுலும் புறஜாதிகளைக் குறித்து எழுதினார். அவர்களுடைய வீணான சிந்தையினாலே, அவர்களுடைய புத்தி அந்தகாரப்பட்டது, அதினாலே கிறிஸ்து அளிக்கும் ஜீவனிலிருந்து விலக்கப்பட்டனர். அவர்களிலிருந்து அறிவையாமையினாலும் அவர்களின் இருதயக்கடினத்தினாலும் அப்படி நடந்தது (ஏபேசியர் 4:17, 18).

சில நேரங்களில் வசனங்களைப் புரிந்து கொள்ள உதவி தேவை. இயேசு உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, அப்போஸ்தலர்கள் தம்மைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசன வசனங்களை அறிந்தும் கொள்ளும்படி அவர் வசனங்களை விளக்கிச் சொன்னார் (லூக்கா 24:45). எத்தியோப்பியாவின் அதிகாரி

ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தைப் புரிந்து கொள்ள வழிநடத்தும்படி கோரினான் (ஏசாயா 53) அது இயேசுவைப் பற்றினது (நட்படிகள் 8:30-33).

நாம் தேவனுடைய சித்தத்தைப் அறிந்து கொள்ளும்படியான பகுத்தறிவுள்ள ஜனமாவோம் (எபேசியர் 5:17). வசனங்களை நாம் புரிந்து கொள்ளும்படி உதவிசெய்கிற ஏவப்பட்ட மனுஷர்கள் இன்று நமக்கு இல்லை, தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதல்களை நாம் அறிந்து கொள்ளும்படி புதிய ஏற்பாட்டின் பக்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன (2 கொரிந்தியர் 1:13; எபேசியர் 3:3-5).

வேத வசனங்களின் சில பகுதிகள் மற்றவைகளைப் போல சுவமமாக விளங்கிக் கொள்ளப்படுபவைகளல்ல. பவுல் சொன்ன சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது என்று பேதுரு எழுதினார் (2 பேதுரு 3:16). வசனங்களின் அணுகுமுறையில் எச்சரிக்கையாயிராதவர்கள் இயேசுவை எதிர்த்து நின்ற யூதர்களைப் போன்றவர்களாயிருக்கக் கூடும். அவர் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார், ஏனெனில் தேவனுடைய வசனத்தையும் அவருடைய வல்லமையையும் அறிந்து கொள்ளவில்லை (மத்தேயு 22:29).

பாவமன்னிப்பு பெற புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். இயேசு சொன்ன விதைக்கிறவனைப் பற்றிய உவமையில் அவர். “நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவனோ, வசனத்தைக் கேட்கிறவனும் உணருகிறவனுமாயிருந்து, நூறாகவும் அறுபதாகவும் முப்பதாகவும் பலன் தருவான்” என்று சொன்னார் (மத்தேயு 13:23). இழந்து போகிற ஒருவன், புரிந்து கொள்ளாத போது அவனுடைய இருதயத்திலிருந்து வசனத்தை பிசாசானவன் அவன் இரட்சிக்கப்படாதபடிக்கு எடுத்துப்போட அனுமதிக்கிறான் (மத்தேயு 13:19).

தேவனுடைய மக்களுக்கு அறிவு, ஞானம் மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். இவற்றைக் காண நாம் சரியான இடத்தில் தேடவேண்டும், அது இயேசு, அவரில் ஞானம், புரிந்து கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் எல்லா ஐசுவரியங்களும் மறைந்திருக்கின்றன.

தேவனுக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளுதல் (1:10)

கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுக்குப் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ள அறிவு, ஞானம், விவேகம் ஆகியவைகளைப் பெற்றிருப்பது அவசியம், அவருக்கென்று கனி கொடுக்கவும், அவருக்குள் பெலப்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

(1) தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தத்தக்க வகையில் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் எப்படி நடக்க வேண்டுமென வசனங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன:

- பகலிலே (யோவான் 11:9).
- புதிய ஜீவனுள்ளவர்களாய் (ரோமர் 6:4).
- விசுவாசத்தினால் (2 கொரிந்தியர் 5:7).
- அழைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ அழைப்புக்கு பாத்திரராய் (எபேசியர் 4:1).
- நற்கிரியை செய்கிறவர்களாய் (எபேசியர் 2:10).
- வெளிச்சத்தில் நடக்கிறவர்களாய் (1 யோவான் 1:7).

- இயேசு நடந்ததைப் போல (1 யோவான் 2:6).
- அவருடைய கற்பனைகளின்படி (2 யோவான் 6).

நாம் எப்படி நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதையும் வசனங்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன:

- துன்மார்க்கரின் ஆலோசனையில் (சங்கீதம் 1:1).
- இரவிலோ இருளிலோ நடக்கக் கூடாது (யோவான் 11:10; 12:35; 1 யோவான் 1:6).
- மாம்சத்தின்படி (ரோமர் 8:4; 2 கொரிந்தியர் 10:2).
- உலக வழக்கத்துக்கேற்றபடி (எபேசியர் 2:2).
- புறஜாதிகள் நடப்பதுபோல (எபேசியர் 4:17).
- ஒழுங்கற்ற செயல்களில் (கொலோசெயர் 3:5-10).

நாம் எங்கே எப்படி நடக்கிறோம் என்பது குறித்து கவனமாயிருக்க வேண்டும். குறுகலான வாசலும் நெருக்கமான வழியும் ஜீவனுக்குக் கொண்டு செல்லுகிறது, ஆனால் விரிவும் விசாலமுமான வாசல் நெருக்கமற்றதுமான வழி அழிவுக்குக் கொண்டு செல்லுகிறது (மத்தேயு 7:13, 14).

(2) கிறிஸ்தவர்கள் கனி கொடுக்க வேண்டியவர்கள். ஒரு கனி மரம் கனி கொடாமல் போனால் அதற்கு மதிப்பில்லை, இயேசு ஒரு அத்திமரத்தை ஒருமுறை சபித்ததால் அதின் இலைகள் உதிர்ந்து பட்டுப்போயிற்று, ஏனெனில் அது கனிகொடுக்கவில்லை (மத்தேயு 21:19).

இயேசு தாமே திராஷைச் செடி என்றும், அவரைப் பின்பற்றுகிற, நாம் கொடிகள் என்றும் இயேசு போதித்தார். கனி கொடாத கொடிகளை அவர் வெட்டி அகற்றுகிறார், ஆகிலும் நாம் அவரில் நிலைத்திருந்தால், நாம் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்போம், அவரையல்லாமல் நாம் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது (யோவான் 15:1-6). நாம் அதிகக் கனிகளைக் கொடுப்பதினால் பிதாவானவர் மகிமைப்படுவார் ஏனெனில் இதுவே நமது ஊழியம் (யோவான் 15:8, 16). ஒரு திருமணத்தில் இணைக்கப்படுவதற்கு ஒப்பிட்டு நாம் கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்படுவதன் நோக்கம், “தேவனுக்கென்று கனி கொடுக்கும்படியாகத்தான்” (ரோமர் 7:4).

கிறிஸ்தவர்கள் இரண்டு வகையான கனிகளைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதலாவதாக, ஆவிக்குரிய நற்குணங்கள் என அறியப்பட்ட “ஆவியின் கனியை உடையவராயிருக்க வேண்டும்” (கலாத்தியர் 5:22). நமது விசுவாசத்தோடு கூட்டப்படும்படி நாம் இவைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் (2 பேதுரு 1:5-7). தேவன் தாம் நேசிக்கிறவர்கள் இந்தப்படியான நற்குணங்களை அடைய வேண்டுமென்று விரும்பி அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறார். அவை “சமாதானத்தின் கனியாகிய நீதியின் கனி” (எபிரெயர் 12:11ஆ; காண்க பிலிப்பியர் 1:11).

இழந்து போனவர்களை கிறிஸ்துவினிடத்தில் கொண்டு வருகிறவர்கள் இரண்டாவது வகை கனிகளாக அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களிடம் ஆத்துமாக்களை ஒன்றிணைந்து அறுவடை செய்கிறவன், “நித்திய ஜீவனுக்குரிய பலனைக் (கனியைக்) கொடுக்கிறான்”

என்றார் (யோவான் 4:36). பவுல் தான் ரோமாபுரிக்கு போகத் தனது வலிமையான விருப்பத்தை இவ்வாறு எழுதினார், “புறஜாதிகளான மற்றவர்களுக்குள் பலனை (கனியை) அடைந்தது போல உங்களுக்குள்ளும் சில பலனை (கனியை) அடையும் படிக்கும்; ஆகையால் ரோமாபுரியிலிருக்கிற உங்களுக்கும் என்னால் இயன்ற மட்டும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க விரும்புகிறேன்” (ரோமர் 1:13அ, 15). மற்றவர்களை கிறிஸ்துவினிடத்தில் கொண்டு வருவதை “கனிதரும் பிரயாசமாக” அவர் பரிசீலித்தார் (பிலிப்பியர் 1:22).

இயேசு நம்மை அவரோடு இணைத்ததன் மூலம் அவருக்கென கனி கொடுக்கும்படி அவர் செயல்படுத்தினார். இதிலே நாம் அவருக்கு தவறிழைப்போமாகில், அவர் நம்மை இரட்சித்த நோக்கத்தை நாம் நிறைவேற்றுவதில்லை.

(3) கிறிஸ்தவர்கள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். மாமிச சரீரம் சரியான போஷாக்காலும் உடற்பயிற்சியாலும் பலப்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திலும் இது உண்மையானது. கிறிஸ்தவர்கள் வசனத்தின் மேல் வாஞ்சையாயிருப்பதினால் அதன் மூலம் பலப்படுத்தப் படக்கூடும் (1 பேதுரு 2:2). ஆவிக்குரிய வாழ்வில் பலப்படுத்தும் உணவு தேவனுடைய வசனம் தான் (மத்தேயு 4:4).

சிறப்பான ஆவிக்குரிய பலம் பிதா மற்றும் குமாரனின் உதவியால் வருகிறது (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:16, 17; 3:3; 1 பேதுரு 4:11ஆ; 5:10). இயேசுவல்லாமல் “நம்மால் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாது” (யோவான் 15:5). அவர் வசனத்தின் மூலம் தமது உதவியைக் கொடுத்திருக்கிறார், சக கிறிஸ்தவர்களின் ஊழியத்தின் மூலமும் (லூக்கா 22:32; நடபடிகள் 15:32), உள்ளான மனுஷனிலே வல்லமையாய் பெலப்படுத்துகிற பரிசுத்த ஆவி மூலமாகவும் உதவி செய்கிறார் (எபேசியர் 3:16). உலகத்திலிருப்பவர்களைக் காட்டிலும் பெரிதான வல்லமை கிறிஸ்தவர்களுக்கு உண்டு (1 யோவான் 4:4).

தமக்கு நேரிட்ட மகத்தான சோதனை நேரத்தில் இயேசுவுக்கும் உதவி தேவைப்பட்டது. அவர் சிலுவையின் வேதனை புறக்கணிப்பு, மற்றும் வலிகளை சந்தித்த போது, இந்தப் பாத்திரம் அவரிடமிருந்து நீங்கும்படி பிதாவிடம் ஜெபித்தார். அவருடைய வேண்டதல் மறுக்கப்பட்ட போதிலும், வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் வந்து அவரைப் பெலப்படுத்தினான் (லூக்கா 22:42, 43). நமக்குச் சோதனை வருகிற நேரங்களில் கூடநமக்கு அந்த மகா பெரிய சோதனையிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட உதவிதேவை. பவுல் தான் ரோமாபுரியிலிருக்கையில் அவருடைய ஊழியத்திலும் அவருக்கு நேரிட்ட சோதனையிலும் பலங்களாளத்தக்க உதவி தேவை என உணர்ந்தார் (1 தீமோத்தேயு 1:12; 2 தீமோத்தேயு 1:17). இயேசு பவுலுக்கு மாமிசத்திலே ஒரு முன்னைக் கொடுத்தார், ஆனாலும் அவர் அப்போஸ்தலனுடைய பெலவீனத்தைப் பயன்படுத்தியே தமது நோக்கத்தை சாதிக்க அவரைப் பெலப்படுத்தினார் (2 கொரிந்தியர் 12:9, 10).

தேவனுடைய மகிமையான வல்லமையின் பலப்படுத்தப்பட்டதன் விளைவுகளாக கிறிஸ்தவர்கள் சாந்தகுணமுடையவர்களாயும், பொறுமையுள்ளவர்களாயும், சந்தோஷமுடையவர்களாயும் இருக்க முடியும்.

இந்தத் தகுதிகளைக் கொண்டிருக்கிற எவரும் முழுமையான திருப்திபடுத்தும் வாழ்க்கையைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் நடை (1:10)

கிறிஸ்தவர்கள் பாவஞ்செய்து மனந்திரும்பாமல் போனால், அது தேவனுடைய தன்மையோ அல்லது கர்த்தருக்கேற்ற பாத்திரமுள்ள நடையோ அல்ல. ஒரு ஆவிக்குரிய தலைவனாக (முன்னோடியாக) இருப்பவரின் மகனோ மகளோ, தகப்பனுடைய அன்புமிகு வழிகாட்டலுக்குப் பதிலாக, ஒழுங்கீனமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தால் அது தேவபக்தியுள்ள தகப்பனின் வழியில் பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளாதலாகாது. கிறிஸ்தவர்களை தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கத்தக்க வகையில் அவர்கள் வாழவேண்டியவர்கள் (2 கொரிந்தியர் 6:17, 18; 1 யோவான் 3:1) மேலும் அவர் தம்மை அவர்களுடைய தேவன் என்று அழைக்க வெட்கப்பட மாட்டார் (எபிரெயர் 11:16). மாறுபாடாக வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுக்கு அவமானத்தைக் கொண்டு வருகின்றனர் (ரோமர் 2:23, 24) அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தமுள்ள பரலோகப் பிதாவுக்கு முன்பாக பாத்திரமற்றவர்களாகிறார்கள்.

கர்த்தரில் பெலப்படுத்தல் (1:11)

ஒரு கிறிஸ்தவனின் பெலம் தேவனுடைய பெலத்தை மாத்திரம் உட்படுத்துவதில்லை, அவனுடைய சொந்த பெலத்தையும் உட்படுத்தியது, ஆவியானவர் நம்முடைய பலவீனங்களில் உதவி செய்கிறார் என்றாலும் நமது பங்கை நாம் செய்ய வேண்டும். பவுல் அவரே (தேவனே) எல்லாவற்றையும் செய்தார் என்றோ அல்லது தானே (பவுல்) எல்லாவற்றையும் செய்ததாகவோ சொல்லுவதில்லை. அவர் குறிப்பிடுகையில், “என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு” என்று சொன்னார் (பிலிப்பியர் 4:13). அவர் வேலை செய்யும் போது, தேவன் அவர் மூலம் வேலை செய்கிறார். கர்த்தருக்கு நாம் அவருடைய உதவியைச் சார்ந்து செய்ய வேண்டும். அதன் விளைவாக, தேவன் நம்முடைய தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவார். பவுல் எழுதியதாவது, “தேவனே தமது தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கைகளையும் உங்களில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்” (பிலிப்பியர் 2:13). மேலும் “அப்படியிருக்க, நடுகிறவனாலும் ஒன்றுமில்லை, நீர்பாய்ச்சுகிறவனாலும் ஒன்றுமில்லை, விளையச் செய்கிற தேவனாலே எல்லாம் ஆகும்” (1 கொரிந்தியர் 3:7).

இயேசு மூலம் தகுதிப்படுத்தப்படுதல் (1:12-14)

இந்த சகோதரர்கள் சுதந்திரத்திற்கு ஏதுவாக தகுதிபடுத்தினமைக்கு பவுல் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறார் (வசனம் 12). மருத்துவர்கள், பல்மருத்துவர்கள், வக்கீல்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், மற்றும் அநேக அலுவலர்கள் தங்களுடைய பணியை செய்வதற்கு ஏற்ற குறிப்பிட்டப்பயிற்சியை முடிக்கும்படி கோரப்படுகின்றனர். இந்த தகுதியாம்லங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சாதிக்கும் சாதனையாதலால், பரலோகத்திலுள்ள சுதந்தரத்தைப் பெறுவதற்கு இது பொருந்தாது தேவன் நம்மிடத்தில் கோருவதெல்லாம் அவரில் அவரிடத்தில் வைக்க வேண்டிய நம்பிக்கை ஒரு சரியான பொறுப்பேற்குதலில் விளைவு

பெறுகிறது (எபிரெயர் 5:8, 9; 11:6). இயேசுவின் சாதனை மூலம் பிதாவானவர் நம்மை தகுதிப்படுத்தினார், தனிப்பட்ட பெருமையினால் அல்ல (எபேசியர் 2:8, 9).

சுதந்தரத்திற்கான தகுதிப்படுத்தலைப் பிதாவினால் பெற்றவர்கள்தான் இயேசுவின் ராஜ்யத்திற்குப்படுத்தப்பட்டவர்கள் (1:13). கிறிஸ்தவர்கள் இரட்டைக் குடியரிமை பெற்றவர்கள்: நாம் உலகத்தில் இருக்கிறோம் ஆனால் உலகத்தார்கள் அல்ல (யோவான் 17:11-18). நமக்குச் சொந்தமான இரண்டு ஊர்களில் மிக முக்கியமானது தேவனுடைய நித்திய பரலோக ராஜ்யமே: “நம்முடைய குடியிருப்போ பரலோகத்தில் இருக்கிறது; அங்கேயிருந்து கர்த்தராகிய இயேசு எனும் இரட்சகர் வர எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” (பிலிப்பியர் 3:20). இதனால், நாம் ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தின் பிள்ளைகளாக வாழ வேண்டியவர்கள்; பேதுரு எழுதியதாவது,

நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று, தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜரீகமான ஆசாரியக் கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள், முன்னே நீங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களாயிருக்கவில்லை, இப்பொழுதோ அவருடைய ஜனங்களாயிருக்கிறீர்கள்; முன்னே நீங்கள் இரக்கம் பெறாதவர்களாயிருந்தீர்கள்; இப்பொழுதோ இரக்கம் பெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள் (1 பேதுரு 2:9, 10).

இந்த (உலக) வாழ்வை விட்டு, விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், ஏற்கனவே குடியரிமை பெற்றுள்ள பரலோக ராஜ்யமாகிய, நித்திய வீட்டுக்குப் போவார்கள், தற்போதைய வாழ்வில், “அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிருக்கிற” நாம் நம்முடைய ஆவிக்குரிய வீடு இருக்கிற தாயகத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம், எனவே “மாமிச இச்சைகளிலிருந்து நாம் விலகியிருக்க வேண்டியவர்கள்” (1 பேதுரு 2:11).

கொலோசெயர்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட வில்லை என பவுல் உணர்ந்தார்; இயேசு அவர்களுக்கு பாவ மன்னிப்பு அருளியிருந்தார் (கொலோசெயர் 1:14). இயேசு தமது வார்த்தையினால் (வசனத்தால்) நம்மை சுத்திகரித்தார். இந்த சுத்திகரிப்பையும் பாவமன்னிப்பையும் பெற, நாம் “அவருக்குள்” இருக்க வேண்டும். நாம் மன்னிக்கப்படுவதற்கும், பயனுள்ளவர்களாயிருப்பதற்கும், கனிகொடுக்கக் கூடியவர்களாயிருப்பதற்கும் கிறிஸ்துவுடனான நம்முடைய உறவுமுறை தொடரவேண்டும்.

நமது ஒளியின் சுதந்தரம் (1:12-14)

கிறிஸ்தவர்களுக்கான ஒளியின் சுதந்தரம் இம்மையில் இப்போதைய வாழ்வையும் இதற்குப் பின்பு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ள பரலோக வாழ்வையும் உள்ளடக்கியது (1 பேதுரு 1:3, 4). இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி தமது அன்பின் குமாரனுடைய

ராஜ்யத்துக்குட்படுத்தினமையால் தேவன் நம்மை அப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களுக்கு தகுதிபடுத்தியிருக்கிறார் (கொலோசெயர் 1:13). சுதந்தரம் என்பது ஒருவரின் தகுதி அடிப்படையில் அல்லது உழைப்பால் சம்பாதித்துக் கொள்வதன் அடிப்படையில் பெறத்தக்கதல்ல, மாறாக யாரோ ஒருவரின் பிள்ளையாக இருப்பதில் கிடைப்பது. பரலோகத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்கிறவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள் (கலாத்தியர் 4:7), அவர்கள் விசுவாசத்தைக் கொண்டு ஞானஸ்தானம் பெற்று அவருடைய பிள்ளைகளானவர்கள் (கலாத்தியர் 3:26, 27).

(1) கொலோசெயர் 1:13, 14 தேவன் தாமே கொலோசெயர்களை இருளின் அதிகாரத்தினின்று விடுதலையாக்கி கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்குட்படுத்தினார் என்று குறிப்பிடுகிறது. கொலோசெயர்கள் தங்களைத் தாங்களே விடுவித்துக் கொள்ள வில்லை. அவர் மட்டுமே ஜனங்களை சாத்தானின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க முடியும், அவன் இருளின் அதிகாரத்திற்குத் தலைவனாயிருக்கிறான்.

(2) கிறிஸ்தவர்கள் இருளின் அதிகாரத்தினின்று, சாத்தானின் எல்லையிலிருந்து, பொல்லாங்களின் உலகத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டவர்கள் (1 யோவான் 5:19). அவர்கள் இருளின் கிரியைகளை தூர எறியவேண்டியவர்கள் (ரோமர் 13:12) மற்றும் அவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ள மறுக்கவேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள் (2 கொரிந்தியர் 6:14-ஆ; எபேசியர் 5:11, 12). “முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள், இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்,” என்று பவுல் எழுதினார் (எபேசியர் 5:8); அவர்கள் இரவுக்கும் இருளுக்குமுரிய பிள்ளைகளாயிருந்தார்கள் ஆனால் இப்பொழுதோ அவர்கள் “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும் பகலின் பிள்ளைகளாமாயிருக்கிறார்கள்” (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:4, 5). இருளுக்கும் வெளிச்சத்துக்கும் இடையிலான போராட்டத்தினிமித்தம், கிறிஸ்தவர்கள் அந்தகார லோகாதிபதிகளுக்கு எதிராக எதிர்த்து நிற்கத்தக்கதாக தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தைத் தரித்தவர்களாய் நிற்க வேண்டும் (எபேசியர் 6:11, 12).

(3) இருளில் நடப்பதைத் தவிர்க்க, இயேசுவாகிய, ஒளியைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும் (யோவான் 8:12). பொல்லாங்கின்படி வாழ்பவர்கள், இருளை அனுபவிக்கிறதால் ஒளியை வெறுக்கிறார்கள் (யோவான் 3:20). இருளில் நடப்பவர்கள் தேவனோடு ஐக்கியம் கொண்டிருக்க முடியாது, ஆனால் ஒளியில் நடக்கிறவர்கள் தேவனோடு ஐக்கியம் கொண்டிருக்கிறார்கள் (1 யோவான் 1:6, 7). இவர்களே ஒளியின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:5).

(4) கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்பது வானத்திலும் (பரலோகத்திலும்) பூமியிலும் நடந்து கொண்டிருக்கும் தற்போதைய ஆளுகையே கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் (மத்தேயு 28:18), அது அவர் உயிர்த்தெழுந்து, பரமேறி பரலோகத்திலுள்ள பிதாவினிடத்தில் ஏறிப்போனதற்குப் பின் துவக்கம் பெற்றது (எபேசியர் 1:20-23; 1 பேதுரு 3:22). அவருடைய ஆளுகை அவர் திரும்ப வரும் வரை நடைபெறும். அந்தநேரத்தில் அவர் ராஜ்யத்தை பிதாவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பார் (1 கொரிந்தியர் 15:22-27). இந்த இரண்டு ஆளுமைகளில் இருப்பவர்களின் நிலமையும் வித்தியாசப்பட்டவை:

	சாத்தானின் ராஜ்யம்	கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்
நடபடிகள் 26:18 -	“இருள்” “சாத்தானின் அதிகாரம்”	“ஒளி” “தேவன்”
1 பேதுரு 2:9 -		“பாவமன்னிப்பையும் பரிசுத்தம் ரக்கப்பட்டவர்களுக்குரிய சுதந்தரத்தையும் பெறுதல்”
1 பேதுரு 2:10 -	“தேவனுடைய ஜனங்களாயிருக்கவில்லை” “இரக்கம் பெறாதவர்களாயிருந்தார்கள்”	“தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சந்ததி” “ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டம்” “பரிசுத்த ஜாதி” “அவருக்குச் சொந்தமான ஜனம்” “தேவனுடைய ஜனம்” “இரக்கம் பெற்றிருக்கிறார்கள்”

புறஜாதிகள் இருளின் அதிகாரத்தினின்று ஒளியினிடத்திற்கும் சாத்தானின் இராஜ்யத்தினின்று தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கும் உட்படுத்துவது பவுலின் கடமையாக இருந்தது, இதனால் அவர்கள் பாவமன்னிப்பையும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள சுதந்தரத்தையும் பெறுவார்கள் (நடபடிகள் 26:18), இப்படியாக, பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்போது, ஜனங்கள் சாத்தானின் எல்லையிலிருந்து மீட்கப்பட்டு இயேசுவின் ராஜ்யத்துக்குட்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது ஒரு நபர் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படும்போது (நடபடிகள் 2:38; 22:16), அதாவது அவர் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறக்கும்போது (யோவான் 3:5; நடபடிகள் 8:12) அப்படி நடக்கிறது.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் யாரோ அவர்கள் மன்னிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் (கொலோசெயர் 1:14). ஞானஸ்நானத்தின்போது ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகிறார் (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27), சாத்தானின் அதிகாரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் கிறிஸ்துவின்ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் நடுவாக கோடிட்டு பிரிவினையைக் காட்டுகிறது.

சந்தோஷத்திற்காய் ஒருமுகப்படுத்துதல் (1:11ஆ, 12)

கிறிஸ்தவன் தன் மனதை ஒரு முகப்படுத்துவதைப் பொறுத்தே சந்தோஷமும் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துவதும் அமைந்திருக்கிறது. ஒருவர் இருதயத்தை நிரப்புகிற சந்தோஷத்தையும் நன்றியறிதலையும் குறித்த

சிந்தனையைக் கொண்டிருக்கக் கூடும் (பிலிப்பியர் 4:8). அல்லது அவனை வருத்தப்படுத்துகிறதும் நன்றியறிதலற்றதுமான காரியங்களின் மேல் சிந்தையை வைக்கலாம். ஒரு சிறிய பெண் ஜன்னல் வழியாக தன்னுடைய தகப்பனார் தனது செல்ல நாயை அடக்கம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தாள். பிறகு அவளுடைய தாயார் அவளை அடுத்த ஜன்னலுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய், அங்கே ஒரு அழகிய ரோஜா பூ சமீபத்தில் முழுமையாய் பூத்திருப்பதைக் காண்பித்தாள். அந்த சிறு பெண்ணின் சோகமுகம் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் மகிழ்வை காட்டியது, அது அவளுடைய ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட கவனம் மாற்றம் பெற்றதினால் நிகழ்ந்தது, கிறிஸ்தவர்களாகிய, நாம் சரியான காரியத்தின் மேல் சிந்தை வைத்தால் சந்தோஷமும் நன்றியறிதலும் கொண்டு நிரப்பப்பட்டிருப்போம்.

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்குட்பட்டிருத்தல் (1:13)

இரட்சிக்கப்பட, இழந்து போனவர்கள் தேவனுடைய வசனத்தை ஏற்று, அது போதிப்பதை விசுவாசித்து, அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இழந்து போனவர்களை தேவன் தம்முடைய குமாரனுடைய இராஜ்யத்திற்குட்படுத்திய அந்தக் கணத்தை லூக்கா வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர், “அவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அன்றைய தினம் ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள்” (நடபடிகள் 2:41) என்றார். கர்த்தர்தான் இந்த இரட்சிக்கப்பட்ட ஜனங்களை சபைக்குள் உட்படுத்தினார், “இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களை கர்த்தர் அனுதினமும் சபையிலே சேர்த்துக் கொண்டு வந்தார்” (நடபடிகள் 2:47).

குறிப்புகள்

¹William Hendriksen, *Exposition of Colossians and Philemon*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1964), 56. ²காண்க ரோமர் 1:10; 2 கொரிந்தியர் 13:7, 9; எபேசியர் 1:16; பிலிப்பியர் 1:4; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:2; 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:11; 2 தீமோத்தேயு 1:3; பிலேமோன் 4. ³காண்க ரோமர் 15:30; 2 கொரிந்தியர் 1:11; பிலிப்பியர் 1:19; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:25; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:1; பிலேமோன் 22. ⁴காண்க யோவான் 12:3; நடபடிகள் 5:3; ரோமர் 1:19; பிலிப்பியர் 4:18. ⁵பிரியப்படுத்தும் ஜனங்களைக் குறித்து, மத்தேயு 14:6; மாற்கு 6:22; நடபடிகள் 6:5; ரோமர் 15:1, 2; 1 கொரிந்தியர் 7:33, 34; 10:33; கலாத்தியர் 1:10; 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:4; ஆகிய வசனங்கள் ஆலோசனை கொடுக்கின்றன. தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் கருத்து ரோமர் 8:8; 1 கொரிந்தியர் 7:32; 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:4, 15; 4:1ல் விவாதிக்கப்படுகிறது. ⁶காண்க ரோமர் 6:4; 1 கொரிந்தியர் 7:17; 2 கொரிந்தியர் 5:7; 10:3; கலாத்தியர் 5:16; 6:16; எபேசியர் 2:10; 5:2, 8; கொலோசெயர் 2:6; 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:12; 4:1. ⁷காண்க ரோமர் 5:2; 11:20; 14:4; 1 கொரிந்தியர் 15:1; 16:13; எபேசியர் 6:11, 13, 14; பிலிப்பியர் 4:1; கொலோசெயர் 4:12; 1 தெசலோனிக்கேயர் 3:8; 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:15. ⁸A. T. Robertson, *Paul and the Intellectuals: The Epistle to the Colossians*, rev. and ed. W. C. Strickland (Nashville: Broadman Press, 1959), 36. ⁹H. C. G. Moule, *The Epistles to the Colossians and to Philemon*, The Cambridge Bible for Schools and Colleges (Cambridge: University Press, 1893; reprint, 1902),

73. ¹⁰*The Greek New Testament*, 4th rev. ed., ed. Barbara Aland, Kurt Aland, Johannes Karavidopoulos, Carlo M. Martini, and Bruce M. Metzger (Stuttgart: United Bible Societies, 1998).

¹¹J. B. Lightfoot, *St. Paul's Epistles to the Colossians and to Philemon*, rev. (London: Macmillan & Co., 1916), 139. ¹²Robert G. Bratcher and Eugene A. Nida, *A Translators Handbook on Paul's Letters to the Colossians and to Philemon*, Helps for Translators (New York: United Bible Societies, 1977), 20. ¹³Moule, 76. ¹⁴Bratcher and Nida, 20. ¹⁵E. K. Simpson and F. F. Bruce, *Commentary on the Epistles to the Ephesians and the Colossians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 191. ¹⁶*Ibid.*, 189–90.